

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Κύπρου 11, Περισσός 142 32 • Τηλ./Fax: 210-2515345 • E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 161 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2008 • Τιμή Φύλλου: 1.00 €

Το Κεντρικό στο επίκεντρο συσκέψεων!

Φτέρη 21 Μαρτίου – Κρυονέρι 4 Απριλίου,
συσκέψεις για τη μέση κοιλάδα του Αράχθου

Από την άφιξη του Νομάρχη στο χωριό μας

Στις 21 Μαρτίου, με πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών και φορέων της περιοχής πραγματοποιήθηκε στη Φτέρη συνάντηση στην οποία κλήθηκαν οι ξενοδόχοι επιχειρηματίες της μέσης κοιλάδας του Αράχθου, για την ανταλλαγή απόψεων και προτάσεων που θα οδηγήσουν στην παραπέρα ανάπτυξη της περιοχής.

☞ συνέχεια στη σελ. 5

Η επόμενη μέρα...

Το φράγμα Αγίου Νικολάου είναι οριστικά παρελθόν. Το νικηφόρο αποτέλεσμα του αγώνα, τόνωσε την αυτοπεποίθηση όλης της περιοχής. Νικήθηκαν παγιωμένες αντιλήψεις όπως π.χ. όποιος τα βάζει με την κρατική εξουσία και την οικονομική ισχύ των μεγάλων εταιρειών είναι «χαμένος από χέρι». Ο στόχος τώρα είναι η επόμενη μέρα.

Στην επόμενη μέρα οι συζητήσεις συμπυκνώνονται σε μια λέξη. **Ανάπτυξη.** Όσο κι αν είναι εύκολο να συμφωνήσει κανείς στη λέξη-στόχο, τόσο δύσκολο είναι να εξειδικεύσει τις σύνθετες παραμέτρους με τις οποίες προσδιορίζεται η ανάπτυξη μιας περιοχής.

Μια ανάπτυξη λόγου χάρη, η οποία θα αντέγραφε το μοντέλο των Ζαγοροχωριών, πέραν του ότι είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα μπορούσε να μεταφερθεί στα δικά μας μέρη, είναι ζήτημα αν θα ωφελούσε την ταυτότητα της περιοχής μας και την πλειονότητα των κατοίκων της.

Φαίνεται να συμφωνούμε –οι περισσότεροι τουλάχιστον– σ' ένα πιο μοντέρνο όρο: **Ήπια ανάπτυξη με σεβασμό στο περιβάλλον.**

Το χωριό μας και η περιοχή μας τα τελευταία χρόνια, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, αναπτύσσονται. Η παραμονή κάποιων νέων ανθρώπων και η διαφαινόμενη επιστροφή κάποιων άλλων, όσο μικρή κι αν είναι ακόμα, αποτελεί το πιο αδιάψευστο και ελπιδοφόρο σημάδι. Είναι ένα στοιχείο το να τους κρατήσουμε στον τόπο μας. Στην κατεύθυνση συμβάλλει και η αμυδρή μεν εμφανής ωστόσο τάση επι-

στροφής των εκλογικών δικαιωμάτων από τα αστικά κέντρα στο χωριό μας. Καλό είναι, όποιοι δεν έχουν σοβαρούς λόγους να κρατάνε τα δικαιώματά τους σε κάποια πόλη, να τα μεταφέρουν στο χωριό.

Η κατασκευή της γέφυρας Τζαρή (για την οποία τα προηγούμενα Δ.Σ. του Συλλόγου μας έδωσαν μεγάλο αγώνα) βοηθάει σημαντικά ολόκληρη την περιοχή. Είναι ένα ζήτημα να απαιτήσουμε να ασφαλτοστρωθούν όλες οι προσβάσεις των συνοικισμών και των χωριών προς τη γέφυρα. Ο δρόμος προς τη Ράμια ολοκληρώθηκε κι είναι μια καλή αρχή.

Η κατασκευή του ξενώνα στη Φτέρη από τον κ. Δ. Μάνο, η σχεδιαζόμενη κατασκευή ξενώνα στο Κρυονέρι από τον κ. Α. Κωσταδήμα, η αντίστοιχη κατασκευή στη Λάψαινα της Ροδαυγής από τη δική μας τη Λίτσα Μάνου και το σύζυγό της Κ. Λυκάκη, είναι δράσεις επενδυτών που στοχεύουν στην ανάπτυξη. Στο βαθμό που θα σέβονται –κι έτσι τουλάχιστον φαίνεται– το περιβάλλον είναι καλοδεχούμενες. Θα δημιουργηθούν βέβαια και προβλήματα που πρέπει από τώρα να τα προβλέψου-

☞ συνέχεια στη σελ. 2

Αμπελουργικά δικαιώματα στο Κεντρικό!

σελ. 8

Πάσχα στο Κεντρικό

σελ. 6

Ο χορός του συλλόγου μας στα 1000 αστέρια

σελ. 6

ΕΚΛΟΓΕΣ 2008

Απολογισμός απερχόμενου

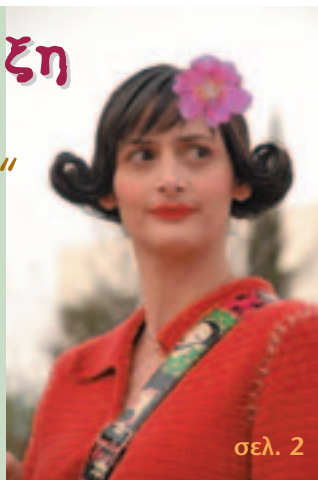
Διοικητικού Συμβουλίου

Συγκρότηση νέου Δ.Σ.

σελ. 4

Συνέντευξη

με τη “δική μας”
Μαρία
Κωνσταντάκη

σελ. 2

ΚΙΝΗΣΗ για τη βελτίωση του δρόμου Ναζαίοι - Κρυονέρι

σελ. 5

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Κύπρου 11, Περισσός 14232
Τηλ./Fax: 210-2515345
E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 161
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2008

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Σωκράτη Χουλιάρας
Τηλ.: 210-2515345-6937 160965
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.ΛΠ.
ΣΤΗ Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Πρόεδρος: Χρήστος Σωκρ. Χουλιάρας
Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Τατσής,

τηλ.: 6934743292
Γεν. Γραμματέας: Κώστας Σαλαγιάννης,

τηλ.: 6972302458
Ταμίας: Βασίλειος Γεωργ. Καλλιακάτσος,

τηλ.: 6999901233
Ειδικός Γραμματέας: Ντίνα Κωνσταντάκη,

τηλ.: 210-8668685
Δημόσιες Σχέσεις:

Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη, τηλ.: 6972090800
Αντώνης Μάνος, τηλ.: 6976152315

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση:
RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

Εκτύπωση:
FORMAT, τηλ.: 210-5153300-6

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 130/29602490
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5077-034530-131

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ	
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΑΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972194054
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	26810 27348 210-5133139
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	
ΔΗΜΟΥ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ	26850 22221
Ε.Ο.Τ. ΑΡΤΑΣ	26810 78551
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΑΡΤΑΣ)	26850 31200 6972223574 /
6979419773	
ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ	
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ

• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ	
ΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	26850 71227
ΧΟΛΕΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2685071283
• ΚΡΥΟΝΕΡΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	26850 71219
ΣΦΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	26850 71965
• ΛΑΓΚΑΔΙΑ	
ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	26850 71358
• ΝΑΖΑΙΟΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	26850 71391
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26850 71247
• ΦΤΕΡΗ	
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	26850 71266

TAXI

• ΚΥΨΕΛΗ	
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26850 71328, 6972756998
• ΡΟΔΑΥΓΗ	
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26830 71385, 6944513727

Τιμή Φύλλου: 1.00 €

Η επόμενη μέρα...

☞ συνέχεια από τη σελ. 1

με και να δούμε την αντιμετώπισή τους. (Το πόσιμο νερό π.χ. την καλοκαιρινή περίοδο και με τη λειτουργία ξενώνων, θα είναι ένα πρόβλημα). Είναι όμως ταυτόχρονα και μια πρόκληση, την οποία καλούμαστε να διαχειριστούμε.

Ανάπτυξη για τον τόπο μας είναι και οι δραστηριότητες κάποιων ιδιωτών ή φορέων που γίνονται ή που σχεδιάζονται. Το οιοποείο στα Πολίτσαينا είναι ανάπτυξη, όχι μόνο γι' αυτούς που το κάνουν, αλλά μακροπρόθεσμα για όλη την περιοχή. Η εκτροπή αλόγων του νεαρού γείτονά μας Νίκου Σταμπάμπα από τους Καπνούς, είναι ανάπτυξη. Ο μύλος και η νεροτριβή που λειτουργούν στο Κρυονέρι καθώς και η ανακαίνιση του Τελωνείου που προχωράει από τον τοπικό Σύλλογο, γίνονται σημεία αναφοράς για όλη την περιοχή. Η αξιοποίηση του Σχολείου των Ναζαίων από τον επίσης τοπικό Σύλλογο, είναι ένα ζητούμενο. Το Σχολείο στα Πολίτσαينا, το οποίο δόθηκε από το Δήμο Αθαμανίας στην Εταιρεία Προστασίας της Φύσης για να δημιουργηθεί εκεί το κέντρο της βίδρας, είναι μια πρωτοπόρα ιδέα. Οι νέοι της Σκούπας που ενέταξαν το «μονοπάτι της βίδρας» σε πρόγραμμα της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς και εξασφάλισαν κονδύλιο 8000.00 Ευρώ για να το φτιάξουν, είναι πρωτοβουλίες που στοχεύουν στο μέλλον. Παρόμοιες σκέψεις για τα μονοπάτια του δικού μας χωριού, ανήκουν στις βλέψεις της επόμενης μέρας.

Μα πάνω απ' όλα, αυτό που γίνεται όλο και πιο φανερό, είναι πως το μέλλον της περιοχής μας είναι στενά δεμένο με το ποτάμι. Ο Άραχθος και τα Τζουμέρκα είναι οι δυο κεντρικοί πυλώνες. Αν υποβαθμιστεί το ποτάμι, υποβαθμίζεται ολόκληρη η περιοχή. Ο Άραχθος κινδυνεύει ακόμα. Τα λεγόμενα «μικρά φράγματα» δε συζητούνται πολύ ακόμα, αλλά είναι σίγουρο, ότι σύντομα θα τεθεί τέτοιο ζήτημα και θα είναι ακόμα πιο δύσκολος ο αγώνας για τη ματαίωσή τους.

Όλες αυτές οι πρωτοβουλίες ανάπτυξης αποτελούν την καλύτερη ασπίδα προστασίας για την περιοχή μας και το ποτάμι. Πρωτίστως βέβαια πρέπει να το σεβόμαστε εμείς οι ίδιοι περισσότερο. Δε νοείται να έχουμε το ποτάμι ως τον εύκολο σκουπιδοτοπο, ούτε να χάσκουν ορθάνοιχτες οι τρύπες από την αμμοληψία.

Συνέντευξη

με τη
Μαρία Κωνσταντάκη

του Χρήστου Χουλιάρα

Η Μαρία κατάγεται από τους Ναζαίους Κεντρικού και ζει μόνιμα στην Αθήνα. Αυτόν τον καιρό μπορείτε να την ακούτε στο ραδιόφωνο 7-10 το πρωί στον Village FM 88,3 και να την βλέπετε στο σίριαλ του ALPHA «Υπέροχα πλάσματα».

» Λοιπόν Μαρία πες μας ποια είναι η σχέση σου με το χωριό;

Όταν είμαστε μικρούλια ερχόμασταν οικογενειακάς το καλοκαίρι στους Ναζαίους. Έχω πολύ όμορφες αναμνήσεις από αυτή την εποχή. Επειδή και ο πατέρας μου ο Στέφανος και η μητέρα μου η Ντίνα έχουν καταγωγή από τους Ναζαίους είχαμε δύο σπίτια, με αποτέλεσμα να ανεβοκατεβαίνουμε τότε στην μία και τότε στην άλλη γιαγιά. Όταν είμαστε στην γιαγιά τη Σπυριδούλα κάναμε παρέα με τα Χουλιάρικα και όταν είμαστε στην γιαγιά την Ευαγγελία με τα Κωνσταντακάκια. Ήταν πολύ ανέμελα καλοκαίρια. Ο παππούς ο Ζήκος, μας είχε φτιάξει μια κούνια στην πίσω αυλή και ο παππούς ο Κώστας άλλη μια στην μπροστινή του αυλή! Θυμάμαι να ταΐζουμε το γουρούνι, να βγάζουμε νερό από τα πηγάδια, να φτιάχνουμε κυλοπίτες, να πηζουμε τυρί. Θυμάμαι τη γιαγιά να κάνει μπάνιο στο βαρέλι! Κάτι κρύες νύχτες να πηγαίνεις στην εξωτερική (φυσικά) τουαλέτα που ήταν κάτι φοβιστικό. Έναν αγώνα ποδοσφαίρου στο γήπεδο που είναι στο δρόμο από Ναζαίους στο Κρυονέρι. Τη

διαδρομή από το ένα σπίτι στο άλλο μέσω ενός μονοπατιού που κατέληγε στην Αγία Τριάδα και που τώρα πια έχει καθεί από τα βάτα.

» Για πες μας για τη νεώτερη περίοδο.

Είχα σταματήσει να έρχομαι παρά μόνο περιστασιακά. Τα τελευταία όμως 6 χρόνια, έρχομαι σχεδόν ανελλιπώς, κάθε Πάσχα και Αύγουστο. Έχω γίνει φανατική! Το Πάσχα ειδικά, το έχω συνδέσει απόλυτα με το χωριό. Είναι μια ευκαιρία να βρίσκομαι με τα ξαδέρφια μου, που με συνδέουν πολλά πράγματα. Ακόμη απολαμβάνουμε το ποτάμι είτε με βόλτες είτε με ράφτινγκ. Σίγουρα όμως το έχω συνδέσει και με τη χαλάρωση. Για παράδειγμα, φέτος το καλοκαίρι που ήμουν μόνη μου αρχές Αυγούστου, μου χρειαζότανε! Η αλήθεια βέβαια είναι ότι μετά από λίγες μέρες θέλω και τους ανθρώπους γι' αυτό και θα προσπαθήσω το ερχόμενο καλοκαίρι να έρθω την εβδομάδα του Δεκαπενταύγουστου. Μερικές φορές φιλοξενώ και κάποιους φίλους, οι οποίοι επίσης γίνονται φανατικοί! Δένονται και με τον τόπο αλλά και με τους ανθρώπους του. Κατέληξα μετά από χρόνια ότι τελικά είμαι βουνίσια παρά της θάλασσας.

» Στον αγώνα κατά του φράγματος συμμετείχε ενεργά στην διαδήλωση της Πλάκας,

«ΟΧΙ ΣΤΗ ΛΗΘΗ»

Οι φωτογραφίες είναι από το αρχείο του Σωκράτη Αράπη, αγωνιστή του Αράχθου και του Κεντρικού.

1952: Από αριστερά:
Αχιλλέας Καλιακάτσος,
Μήτσο Θεοχάρης,
Μήτσο Μάρης,
Μήτσο Θεοδώρας,
εξόριστοι στα Γιούρα

Φτέρη:
Πανηγύρι
Αγίας Παρασκευής
Πρώτος στο χορό,
Βασίλης Θεοχάρης

Φτέρη - Σεπτέμβριος 1972:
Γιώργος & Αρχόντω Μπόμπολη

τον Αύγουστο του 2006. Ποιές είναι οι σκέψεις σου τώρα;

Θεωρώ ότι είναι εξαιρετικό αυτό που συνέβη! Ο κόσμος, η κινητοποίηση δηλαδή του λαού και το ότι κατάφερε να αλλάξει μία απόφαση που είχε μισοπαρθεί και είχε από πίσω της τόσο μεγάλα οικονομικά συμφέροντα θεωρώ ότι είναι μία μεγάλη νίκη. Είναι ένα πολύ ελπιδοφόρο μήνυμα για οποιονδήποτε δίκαιο αγώνα. Όσο για το φράγμα, θα ήτανε μία μεγάλη οικολογική καταστροφή για το τόπο.

» Σ' έχει απασχολήσει το θέμα, ποιο είναι το μέλλον αυτού του τόπου;

Τον τόπο τον κάνουνε οι άνθρωποι. Τα χωριά μας έχουνε καταλήξει μεν να κατοικούνται από τους παππούδες και τις γιαγιάδες αλλά επιστρέφει μόνιμα πλέον η γενιά των πατεράδων μας, που μετά την σύνταξή τους ξαναγυρνάνε στο χωριό. Μία ελπίδα είναι οι νέοι άνθρωποι αν και ελάχιστοι, όπως ο Κώστας Χουλιάρας στους Ναζαίους. Από την άλλη μεριά, βλέπω την γενιά μας που, αν και από την Αθήνα ενδιαφέρεται για το χωριό, οπότε ελπίζω ότι θα συνεχίσει το φαινόμενο της επιστροφής και στις επόμενες γενιές. Οι καινούριοι δρόμοι, τα σπίτια που ανακατασκευάζουν οι γονείς μας, όλα αυτά, βοηθούν προς αυτήν την κατεύθυνση.

καλαμο-ιστορίες

Τον τελευταίο καιρό, δεν αισθάνομαι και τόσο σόι.

Τα βράδια έχω κάτι ανησυχίες, και κοιμάμαι πάρα πολύ δύσκολα.

Ένα θολό τοπίο περνάει από μπροστά μου, μαζί μ’ ένα γκριζο σύννεφο, που χάνονται όλα μαζί, στο βάθος του ορίζοντα.

Κάθε βράδυ, τα ίδια και τα ίδια, να μην μπορώ να κλείσω μάτι, και να με παίρνουν τα χαράματα. Άντε μετά να σηκωθείς να πας για δουλειά. Με τίποτα!!!

Μετά από πολλές διαβουλεύσεις με τον εαυτό μου, αποφασίζω τελικά κάποια μέρα, να πάω σ’ ένα φίλο μου γιατρό.

- Γιατρέ μου, καλημέρα, το και το μου συμβαίνει .

- Α, μπα, δεν είναι τίποτα το σπουδαίο, θα σου περάσει. Για καλό και για κακό πάρε αυτά τα χάπια.

- Μα...

- Αδύνατον δεν το συζητώ -μου είπε με ύφος αυστηρό, που δεν σγκώνει κουβέντα.

Μόλις βγήκα έξω τα πέταξα, προσέχοντας να μη με δει κανείς, και γίνω ρεζίλι των σκυλιών. Την άλλη βδομάδα πάλι τα ίδια.

- Γιατρέ μου, το και το μου συμβαίνει.

Μου φαίνεται ότι του άναψα την περιέργεια, γιατί μου λέει με ύφος περισπούδαστο ότι πρέπει να τα πούμε λιγάκι.

- Είσαι σίγουρος πως θες να ακούσεις την περιπέτειά μου; του λέω.

- Είμαι όλος αυτιά.

-Μπορεί να μην βγάλεις άκρη, με εμένα, αλλά η ευθύνη θα είναι όλη δική σου γιατρέ.

Για να είμαι ειλικρινής, κάποια στιγμή σκέφτпка ότι θα ήταν καλύτερα να έπαιρνα τα χάπια, παρά να υποστώ το μαρτύριο της δήθεν **εξομολόγησης**. Τέλος πάντων, οηλίστпка με θάρρος και δύναμη, και του λέω έτσι απλά και αυθόρμητα.

-Γιατρέ έχω κάθε βράδυ κάτι εφιάλτες, -Παναγιά μου βόηθα- και βλέπω συνέχεια στον ύπνο μου **ότι έχασα το καλάμι μου και δεν μπορώ να το βρω, φοβάμαι ότι κάποιος μου το έκλεψε** -περιπτό να σας πω, ότι μετά από τέτοιους εφιάλτες,παθαίνω την πλάκα της ζωής μου.

Μόλις το ξεστόμισα, μου κόπηκαν τα πόδια μου, και νόμιζα πως θα λιποθυμήσω επιτόπου. Συνήλθα όμως αμέσως, και σαν μικρό παιδί μαζεύτпка σε μια γωνιά του καναπέ, περιμένοντας την αντίδρασή του.

Αυτός με γουρλωμένα μάτια, μου λέει.

-Το καλάμι ε.., αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον, για πάμε παρακάτω.

Το καλοκαίρι είχα πάει στο χωριό μου, και έκατσα κάνα μήνα για να ξεκουραστώ, και για να πάρω δυνάμεις, μπάς και μπορέσω να βγάλω το χειμώνα. Όπως κάνουν – δηλαδή- όλοι οι φυσιολογικοί άνθρωποι.

Σηκώνόμουνα λοιπόν το πρωί μπονόρα μπονόρα και έκανα διάφορες δουλειές του σπιτιού- Ξέρεις τώρα- έφτιαχνα κάτι τοίχους, χορτάρια έκοβα, καθάρισμα, πότισμα, και με το σουρούπωμα, τσουπ στο κρεβάτι.

Κατά το δεκαπενταύγουστο, άρχισα σιγά σιγά να ξεθαρρεύω και έβγαينا καμιά βόλτα, μέχρι το καφενείο για καφέ. Ένα απόγευμα,- θαρρώ πως ήτανε-, εκεί που καθόμουνα και απολάμβανα το καφεδάκι μου, βλέπω δίπλα μου, ένα **ωραίο καλάμι**.

Τι είναι τούτο ρε παιδιά, λέω στον διπλανό μου, που και αυτός απολάμβανε την μπυρίτσα του χαζεύοντας, πέρα προς τα δασιά πλατάνια

Α! μην ανησυχείς, κάποιος έχει καθαλίσει **το καλάμι**, και το έχει πάντα μαζί

του, τώρα είναι μέσ’ το καφενείο, μαζί με τους άλλους και παίζουνε δηλωτή.

Υγέροχα καλάμια, ιδανικά για όλες τις απαιτήσεις, ειδικά και για φισερά

Μου φάνηκε λίγο περιέργη και προβληματική η απάντησή του, αλλά αμέσως συνήλθα, γιατί αυτός που μου την έδωσε, είχε δίπλα του ένα ολόιδιο καλάμι. Κοιτάω αριστερά δεξιά και βλέπω **καμιά δεκαριά καλάμια, όλα στυτά και όμορφα, να καμαρώνουν, άλλα σαν γύφτικα σκεπάρνια, και άλλα, σαν εκείνα τα μπλάρια, που έβλεπε κανείς στο μπκούστ’ (παζάρι) γεμάτα με στρας, και κεντήματα, να κόβουν βόλτες πέρα, δώθε.**

Εκείνο που ακόμη, δεν έχω καταλάβει, είναι γιατί τα καλάμια είχαν τόσο μεγάλη περηφάνεια. **Μήπως ήταν περήφανα για τα αφεντικά τους, -του στυλ δηλαδή- κοίτα να δεις εμένα πώς με καθαλαίει αυτός και με πάει και στην ανηφόρα βούνγκα, ή μήπως πιστεύουν πως παίζουν και αυτά κάποιο ρόλο στους σκοτεινούς δρόμους της ματαιοδοξίας;** Προς το παρόν **ανεξήγητο**.

Κοιτάω μες το καφενείο και βλέπω όλη την παλιοπαρέα να είναι εκεί. **Απαξάπαντες**, δεν απουσίαζε κανείς. Είναι βλέπεις που ήτανε το δεκαπενταύγουστο,- που αυτό σημαίνει γενικό προσκλητήριο-, και δεν επιτρέπονται απουσίες, δήθεν ότι εγώ δεν μπορώ να έρθω γιατί θα πάω τα παιδιά για μπάνιο. Το ότι δεν θέλει η γυναίκα μου, δεν τολμά κανείς να το πει γιατί ξέρει ότι θα επακολουθήσει μουρμούρα. **Τι το θέλεις βρε έρμε το καλάμι, αφού ούτε μια γάτα δεν μπορείς να σκίσεις** Δεν χρειάζεται και πολλή σκέψη για να διαπιστώσει κανείς, ότι για να είναι **τόσα καλάμια απ’ έξω μαζεμένα σίγουρα μέσα στο καφενείο θα είναι τα αφεντικά τους**. Μπαίνω μέσα και παρατηρώ πως όλα λειτουργούν άψογα. (**εμένα μου λες**). Άντε γεια μας, λέει κάποιος- βάλε μας μια γύρα τα τοίπουρα λέει ένας άλλος,- και εγώ με δυνατή φωνή για να με ακούσουν όλοι, (**Εγωισμός του κερατά**), λέω κέρασέ τους όλους από μένα. Στο βάθος μαζεμένοι οι πιο πολλοί γύρω από ένα τραπέζι να παρακολουθούν **Δηλωτή**, περιμένοντας με αγωνία να δουν πότε θα πέσει **η ξερή**, για να γίνει ο τελικός χαμός. Δεν πέρασαν δέκα λεπτά και ακούγεται ένα δυνατό μπάμ!!!, σήμα ότι έπεσε η πρώτη ξερή. Ε, αυτό ήταν- σγκώθηκε το καφενείο στον αέρα. Τώρα λοιπόν έπεται ο δεύτερος γύρος.

Φωνές κακό, γκρίνιες, **εσύ είσαι ο ατζαμής- εγώ ρε,- εσύ δεν πρόσεξες, και σε πήρε ο ύπνος- καλά δεν έχετε σπία να πάτε να κοιμηθείτε; πετάγεται ο καθηγητής της παρέας**, και όλα αυτά χωρίς ίχνος κακίας και δόλο.(**αυτό ομολογώ πως είναι προτέρημα όλων μας**) Και ξαφνικά- μια καλινύχτα και ένα άντε γεια και γρήγορα για το σπίτι, γιατί όποιος χασομερήσει, ξέρει ότι θα πέσει παντόφλα. Μετά από όλα αυτά, άλλος για Χίο τράβηξε και άλλος για Μυτιλήνη. Μερικοί που αντέχουν το ξενύχτι, καθαλάνε τα καλάμια τους και πάνε μια βόλτα και από τα άλλα καφενεία για ένα ποτό και αν βρούμε στο δρόμο κανένα **τσιροπούλι, (με ξανθά η μελαχρινά φτερά δεν έχει σημασία)**, λέμε

και καμιά σακλαμάρα μαζί του, έτσι για να περνάει η ώρα βρε αδερφέ.

Έχω μια απορία μου λέει κάποια στιγμή ο γιατρός.

- Μα πού συμβαίνουν όλα αυτά;

Άντε τώρα να του εξηγήσεις.

- Μα φυσικά παντού- και εδώ και εκεί, και πιο κάτω και παρακάτω, και από πέρα και από δώθε, και πιο πάνω και παραπάνω, και αν πάμε και πιο κάτω, και από εκεί πιο παρακάτω, εκεί να δεις τι γίνεται. **Περνάει ο άλλος καθαλά στο καλάμι του προς τα πάνω και δε βλέπεις τίποτα, μόνο κουρνιαχτό αφήνει πίσω του. Άστα σου λέω, παραέχει γίνεται το κακό. Αφού μέχρι να κατακάτσει ο κουρνιαχτός, κατεβαίνει άλλος από πάνω φουριόζος, και αν δεν προλάβει να πατήσει φρένο, πάει διάφτκε κατά το μύλο, και μετά άντε να τον βγάλεις από εκεί.**

- Γιατρέ, να συνεχίσω;

Ρε παιδί μου, πολύ μπερδεμένα μου τα λες. Μια είσαι μέσα, μια είσαι απ’ έξω, και τέλος πάντων, μη με λες γιατρέ!

- Καλά, ό, τι πεις.

Το βράδυ όλη νύχτα σκεφτόμουνα πού έχω βάλει το καλάμι μου, με τίποτα όμως να θυμηθώ. Το χρειαζόμουνα επειγόντως για να αισθάνομαι και εγώ πως είμαι κάποιος, που να τα ξέρει όλα, **από δηλωτή μέχρι ψυχανάλυση, από ειδικός στον έρωτα μέχρι τον Πλάτωνα και τον Καβάφη, από οικονομία μέχρι αστρολογία και με το να έχω άποψη επί παντός επιστητού**. Δηλαδή ένας **ξερόλας**.

Δεν άντεξα άλλο ο χριστιανός, και το άλλο πρωί κατεβαίνω στο μύλο και χώνομαι μες τις καλαμιές για να βρω **το πιο μεγάλο και το πιο γερό καλάμι**. Γκρεμοτσακίστпка αλλά τελικά τα κατάφερα.

Βρίσκω κατά τη γνώμη μου **το καλύτερο, το κόβω και με πολλή προσοχή για να μην σπάσει**, (γιατί αυτά είναι λεπτά θέματα και θέλουν μεγάλη προσοχή, δεν μπορεί δηλαδή να καθαλαός ένα καλάμι που να είναι οπισα-σμένο, δεν το επιτρέπει το image, καθότι έχουμε δει και μια όπερα στα εξωτερικά, και έχουμε και άποψη για το πώς περνάει ο ευρωπαϊός). Το παίρνω λοιπόν στο σπίτι, το καθαρίζω, το γυαλίζω, του βάζω μια φουντωπή κορδέλα, και δυνατά κόρνα μπροστά, και είμαι έτοιμος για το δρόμο. Περνάει κάποια στιγμή ο φίλος μου ο γείτονας και με ρωτάει γεμάτος απορία.

- Τι κάνεις εκεί, ρε μεγάλε;

- Μα δε βλέπεις, προσπαθώ να φτιάξω το καλύτερο καλάμι για να εντυπωσιάσω τους πάντες. **Όπως βλέπεις όλοι έχουν καθαλήσει το καλάμι τους, να μην έχω και εγώ το δικό μου;**

- Και αυτό που είναι δίπλα σου, τι είναι;

Αμάν, είχα ξεχάσει ότι το είχα καθαλήσει προ πολλού και πως ήταν εκεί χρόνια τώρα εγκαταλειμμένο. Σύνομα λοιπόν διαπιστώνω ότι όλοι είμαστε κομπλέ, μικροί και μεγάλοι. Μόνο που έχει προκύψει μέγα ζήτημα. Για το ποιος θα είναι ο πρώτος. Μαζευόμαστε όλοι ντάλα μεσημέρι, κάτω στον πλατάνο με τα καλάμια υπό μάλης, κάνοντας μια προσπάθεια μπας και συνεννοηθούμε για το ποιος θα είναι ο αρχηγός , ο πρώτος, **ο πρόεδρος των καλαμιών**.

Εγώ το δικό μου δεν το έφερα, γιατί το προηγούμενο βράδυ κάποιος το ζήλεψε, και μου το έκλεψε. Ψάχνοντας να βρούμε τον δράστη δεν καταλήξαμε πουθενά, αλλά ήμασταν όλοι σίγουροι ότι αυτός που έκανε τη

λαδιά, ήταν από εκεί γύρω. Οι υποψίες όλο και μεγάλωναν για το ποιος ήταν ο υπαίτιος της κλοπής, διότι το καλάμι το δικό μου ήταν περιζήτητο καθότι διέθετε ιδιαίτερα προσόντα, (λόγω εμπειρίας φυσικά).

Τέλος πάντων, με εν τάχει διαδικασίες αφήσαμε το θέμα αυτό στην άκρη, για να πάμε γρήγορα στο φλέγον ζήτημα.

Ποιος θα είναι ο πρόεδρος των καλαμιών.

Κανένας δεν ήθελε να βάλει υποψηφιότητα, γιατί όλοι θέλανε να είναι

δεύτεροι, και έτσι απλά συμφωνήσαμε όλοι μαζί, **ότι δεν υπάρχει κανένας μπροστά από εμάς**, και μείναμε λοιπόν γιατρέ όλοι ευχαριστημένοι.

- Στο έχω ξαναπει, μη με λες γιατρέ.

- Μπορώ να συνεχίσω;

- Όχι, φτάνει, με έχεις φέρει μέχρι εδώ.

Έλα τώρα παιδί μου να καθαλήσωμε το καλάμι σου γιατί το δικό μου το έχω ξεχάσει στο σπίτι, και να φύ-

γοιμε για κάπου αλλού.

- Καλά γιατρέ, έχεις και εσύ καλάμι;

- Και ποιος δεν έχει παιδί μου, **όλοι έχουμε καθαλήσει από ένα καλάμι και τρέχουμε σαν τρελοί, για το ποιος θα φτάσει πρώτος**.

Βλέπεις που έρχεσαι στα λόγια μου;

-Μα ποιος είσαι τέλος πάντων; Άρχισα να φωνάζω δυνατά.

Δεν μου απάντησε και σιγά-σιγά άρχισε να χάνεται μέσα στα γκριζα σύννεφα του καλοκαιριού...

- Μα ποιος εισαιαιαιαιαι!!!! άρχισα να ουρλιάζω, γιατί δεν μου απαντάς; **Η ματαιοδοξία είμαιαιαιαι..!!!!, και καθώς χανότανε μακριά, άφηνε ξοπίσω της, μαρμάρινες πλάκες με χαραγμένα γράμματα**.

Πετάγομαι όρθιος και είμαι μούσκεμα στον ιδρώτα. Αυτό ήταν λέω, πάει πέρασε. Ανάβω ένα τσιγάρο και βγαίνω έξω για να απολαύσω το αυγουσιτιάτικο φεγγάρι. Και καθώς χαζεύω τον ουρανό, βλέπω ένα αστέρι να παίζει κρυφτούλι με τα σύννεφα, και να μου κλείνει πονηρά το μάτι.

Κατεβαίνει σιγά σιγά προς τα κάτω και έρχεται να μου ψιθυρίσει στο αυτί. **«Μην ανησυχείς, έτσι ήταν έτσι εί-ναι και έτσι θα γίνεται πάντα. Δεν χρειάζονται χαρακτηρισμοί και ονόματα για να μπορέσει να καταλάβει κανείς τι ρόλο παίζει σ’ αυτή τη ρημάδα τη ζωή**.

Δυστυχώς ο καθένας έχει φορτωθεί την δικιά ταμπέλα, και με αυτήν πορεύεται, πιστεύοντας πως έχει βρει το νόημα της ζωής».

Αστέρι μου κλωμό, πόσο δίκιο έχεις!!

Τάκης Καζάκος

αντί για συνέντευξη

Οι δυο όψεις του ιδίου νομίσματος

Ψάχνοντας να βρω κάτι στο αρχείο με τις φωτογραφίες μου, έπεσα πάνω στο πορτρέτο του φίλου του Τάκη. Για την ιστορία, θέλω να επισημάνω πως τράβηξα μόνο μια στάση, γιατί όταν με κατάλαβε, απομακρύνθηκε σιωπηλά, και μου ήταν αδύνατον να αποτυπώσω ξανά αυτό που έβλεπα. Η φωτογραφία αυτή δεν είναι τραβηγμένη σε κανένα στούντιο, ούτε στημένη για εξώφυλλο περιοδικού. Είναι μια ανθρώπινη στιγμή που βγάζει αρκετά συναισθήματα. Την κράτησα στο αρχείο μου και για πολλά χρόνια την είχα σχεδόν ξεχάσει. Όταν την ξαναείδα μπροστά μου, αμέσως μου πέρασε από το μυαλό η ιδέα να κάνω μια κουβέντα μαζί του. Ήθελα να του πάρω μια συνέντευξη, γιατί πίστευα και πιστεύω πως οι απλοί άνθρωποι έχουν πιο πολλά να μας πουν από τους δίδhen επώνυμους. Προσπάθησα πολλές φορές, αλλά ο Τάκης μάλλον από διαίσθηση, πάντα με απέφευγε, και τότε με απότομο και τότε με άγριο ύφος μου έλεγε, «μη μ’ σκίς το κεφάλ- άσ’ em ήσυχο». Το πήρα απόφαση πως δεν πρόκειται να τον στριμώξω, και σταμάτησα κάθε προσπάθεια. Κοιτώντας όμως προσεκτικά τη φωτογραφία, άρχισα σιγά σιγά να βλέπω έναν διαφορετικό άνθρωπο από αυτόν που έχουμε συνηθίσει καθημερινά να βλέπουμε στο καφενείο. Μια γλυκιά μελαγχολία και μια ηρεμία παράξενη εκφράζεται στο πρόσωπό του την οποία κρύβει βαθιά μέσα του. Δεν είναι καθόλου εύκολο να τον προσεγγίσεις και εγώ πάντα έψαχνα να βρω το αντικλειδί για να μπορέσω να μπω στα ενδότερα του ψυχικού του κόσμου και των συναισθημάτων του και ν’ αγγίξω τις ευαίσθητες χορδές του. Δεν είναι καθόλου μα καθόλου τυχαίο ότι τα μικρά παιδιά – τα οποία έχουν αλάνθαστη διαίσθηση- το νιώθουν πιο κοντά τους και του έχουν μεγάλη αδυναμία. Μαμά, μαμά περνάει ο Τάκης με το τρακτέρ. Τρακτέρ και Τάκης, το ένα και το αυτό. Κάθε απόγευμα, τη μια στιγμή τον ακούς στα Πολύστιανα και την άλλη κάτω στο Σιάντο· να οργώνει, να φρεζάρει και να σπέρνει τα χωράφια. Δεν θα υπήρχε γεωργική καλλιέργεια ούτε για δείγμα αν δεν ήταν ο Τάκης. Νομίζω ότι γι’ αυτό του οφείλουμε πολλά και πρέπει κατά την γνώμη μου να τον ευγνωμονούμε.

- Τάκνη!! Θα με πας μια βόλτα με το τρακτέρ, φωνάζει, ο μικρός ανιψιός της Λέλας.

Ο δε δικός μου, είχε μανία με το μεγάλο αυτοκίνητο (το φορτηγό). Όταν τον άκουγε να περνάει, πεταγόταν έξω για να τον θαυμάσει, όπως επίσης και με το Χρίστο παππού, όταν έβλεπε την φρέζα να κατεβαίνει γινότανε πανζουρλισμός, τον χαιρέταγε και φώναζε, γεια σου μάστορα.

Όλα τα παιδιά λοιπόν τον αγαπάνε, και τρέχουν κοντά του, γιατί βλέπουν επάνω του μια τρυφερότητα και όχι την αγριάδα που προσπαθεί να επιβάλει. Η συμπεριφορά του πολλές φορές σε προβληματίζει. Για παράδειγμα, όταν τον ζητήσεις μια χάρη, πρώτα θα σου αρνηθεί και μετά γίνεται χαλί να τον πατήσεις. Η συνεισφορά του στο Μύλο και στο γλέντι είναι σημαντική, αλλά τώρα τελευταία ψιλοβαριέται, δεν ξέρω αν είναι επειδή έχει κουραστεί, ή επειδή είναι αντιπρόεδρος του συλλόγου. (αυτό το γράφω για να τον πειράξω και λίγο, για να μην φαίνεται το αφιέρωμα στον φίλο μου τον Τάκη ότι είναι στημένο).

Λεφτέρης Καλιακάτσος

ΕΚΛΟΓΕΣ 2008

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

του Προέδρου Χρήστου Χουλιάρα

Αγαπητοί αναγνώστες και μέλη του συλλόγου μας,
Το διοικητικό συμβούλιο που εκλέχθηκε πριν δύο χρόνια έφτασε στο τέλος του και είναι έτοιμο να παραδώσει τα νηία στο επόμενο.
Ως πρόεδρος του συμβουλίου νοιώθω την ανάγκη να εκφράσω μέσα από αυτό το κείμενο κάποιες προσωπικές εμπειρίες και σκέψεις από αυτά τα δύο χρόνια που μπορεί να φανούν χρήσιμα στα διοικητικά συμβούλια που θα ακολουθήσουν, αλλά και στα μέλη του συλλόγου μας.

ΔΡΑΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Ενάντια στο φράγμα

Η εφημερίδα λειτούργησε ως βήμα για όλες τις ομάδες ενάντια στο φράγμα όπως την Επιτροπή ενάντια στο φράγμα, τον Σύλλογο Προστασίας Αράχθου και την Παντζουμερκιώτικη Ομοσπονδία.
Με αυτόν τον τρόπο ο Σύλλογός μας έδωσε ισχυρό παρών στις εξελίξεις και στο μέγα αυτό ζήτημα που ταλάνισε τον τόπο μας με αποκορύφωμα την πρόσφατη δικαίωση των προσφυγόντων κατά του φράγματος στο ΣΤΕ.
Αισθανόμαστε και εμείς δικαιωμένοι.
Επίσης είμασταν παρόντες όχι μόνο σαν παρουσία αλλά και βοηθώντας με όλες μας τις δυνατότητες, στις δύο μεγάλες συγκεντρώσεις στην Πλάκα (Αύγουστος 2006) και Άρτα (Απρίλιος 2007) της Επιτροπής κατά του φράγματος.
Μερικοί ασκήσαν κριτική στην θέση μας να κρατάμε στην επικαιρότητα το θέμα του φράγματος ως κύριο θέμα της εφημερίδας. Έχουν δίκιο ότι το κάναμε, αλλά ήταν επιλογή μας να φροντίσουμε για την καλύτερη ενημέρωση των συντοπιτών μας σε ένα θέμα τόσο σημαντικό που πριν 2 χρόνια δεν είχε μπει στην συνείδηση των περισσότερων που δεν φαντάζονταν τι επιπτώσεις θα είχε για τον τόπο μας η δημιουργία του φράγματος.

2. Άλλες δράσεις

Συνεχίσαμε την αντίδρασή μας ενάντια στην άναρχη αμοληψία στον Άραχθο. Η παράνομη αυτή δραστηριότητα περιορίστηκε αλλά δεν σταμάτησε. Προτείνουμε στο νέο Δκτικό συμβούλιο να πρωτοστατήσει στην έναρξη διαλόγου μεταξύ Δήμου και των αμοληπών ώστε να βρεθεί μία βιώσιμη και τελική λύση.
Ζητήσαμε από τον Δήμο Αθαμανίας με έναυσμα τις πρωτοφανείς πυρκαγιές του Αυγούστου 2008 να μας ενημερώσει για τις προληπτικές ενέργειες του Δήμου προς αποφυγή ανάλογων φαινομένων και στον τόπο μας. Ο Δήμος ποτέ δεν απάντησε και σε τηλεφωνική μας επαφή με μέλος του συμβουλίου καταλάβαμε ότι αντί για πρόσκληση το θεώρησαν πρόκληση. Προσωπικά πιστεύω ότι ο Δήμος μας είναι σε νηπιακό στάδιο όσον αφορά στην επικοινωνία με τους Δημότες του και θα πρέπει το νέο Συμβούλιο του συλλόγου μας να πιέσει περισσότερο με όλους τους τρόπους που μπορεί. Τέλος αναδείξαμε θέματα που καίνε συντοπίτες μας όπως η απάραδκτη αραιή συγκοινωνία ΚΤΕΛ με τα χωριά μας αλλά και η καθυστέρηση στην ασφαλτόστρωση ή και διάνοιξη των τοπικών δρόμων.
Τα τελευταία είναι θέματα ιδιαίτερα

σημαντικά που θα πρέπει να απασχολήσουν σοβαρά το νέο συμβούλιο.

3.Φασολάδα Πάρνηθας

Η φασολάδα στην Πάρνηθα συνεχίστηκε ως θεσμός και μάλιστα αρκετά πετυχημένα από προσέλευση κόσμου. Σε αυτό βοήθησε βέβαια και ο καιρός! Όσον αφορά στην διοργάνωση, αυτή έπεσε στις πλάτες λίγων με αποτέλεσμα να μην εξελιχθεί σε κάτι πιο δυναμικό. Τον Αύγουστο του 2007 η πανέμορφη αυτή τοποθεσία μαζί με το κιάσκι που μας φιλοξενούσε κάπκαν και βρεθήκαμε τελικά σε αδιέξοδο με αποτέλεσμα να μην οργανωθεί για το 2008. Μία καλή σκέψη που υποστηρίχτηκε στο Συμβούλιό μας ήταν για διοργάνωση της φασολάδας στο πάρκο του Βείκου στο Γαλάτσι αλλά ναυάγησε μετά την επιμονή του Δήμου Γαλασιού να μας χρεώσει για την χρήση του χώρου με 600 ευρώ! Το νέο Δκτικό Συμβούλιο πρέπει να φροντίζει ώστε να βρεθεί από νωρίς ένας χώρος που θα καλύπτει τις προδιαγραφές για να φιλοξενήσει την φασολάδα μας.

4. Εφημερίδα

Η εφημερίδα πέρασε στα χέρια του νέου συμβουλίου το 2007 αφού τα πρώτα 4 φύλλα επιμελήθηκαν οι Αντωνίου Χρήστος και Γιώτης Γεώργιος. Την επιμέλειά του είχαν ο υποφαινόμενος και ο Ταμίας Βασίλης Καλιακάτσος. Από την αρχή συνειδητοποιήσαμε ότι για να προχωρήσει πέρα από ένα απλό κολάζ φωτογραφιών και άρθρων από αναγνώστες ήθελε πολύ δουλειά και πολλούς ανθρώπους. Έτσι κάναμε ανοικτή πρόσκληση προς πάσα κατεύθυνση για να έρθει νέο αίμα. Και πράγματι είχαμε την ανταπόκριση του Λεφτέρη Καλιακάτσου και του Κώστα Σαλαγιάννη οι οποίοι εισχώρησαν στην Συντακτική ομάδα.

Η εφημερίδα προχώρησε και ανανεώθηκε αλλά έχει πολύ δρόμο ακόμη ώστε να συγκινήσει και τους πιο νέους ανθρώπους πράγμα που η νέα συντακτική ομάδα θα πρέπει κατά την γνώμη μας να θέσει και εκείνη ως βασικό στόχο.

5. Εκδηλώσεις

Φέτος για πρώτη φορά ο σύλλογός μας συνδιοργάνωσε με τους συλλόγους του Διστράτου και της Ροδαυγής εκδήλωση στο κέντρο 1000 αστέρια. Η συμμετοχή των Κεντρικιωτών ήταν μικρή σχετικά κάτι που δικαιολογείται εν μέρει από το ότι ήταν η πρώτη φορά που γινόταν. Ίσως πάλι όχι. Το νέο συμβούλιο θα πρέπει να αποφασίσει αν μπορεί να γίνει θεσμός. Το θετικό ήταν η αίσθηση που απεκόμισαν όλοι ότι είμασταν μεταξύ γνωστών από τα γειτονικά χωριά.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τους παρακάτω:

✚ τον Βασίλη Καλιακάτσο (Ταμίας), για την πολύτιμη και ενεργή συμμετοχή του σε όλες τις εκδηλώσεις αλλά και για την άψογη τήρηση του ταμείου του συλλόγου καθώς και από την σημαντική συμμετοχή του στην συντακτική ομάδα της εφημερίδας.

✚ τον Χρήστο Φούκα, (Αντιπρόεδρος). Ο Χρήστος ήταν η σύνδεσή μας με το παρελθόν του Συλλόγου. Πάντα πρόθυμος για τις συναντήσεις μας και να φροντίζει να μας νουθετεί βάση των γνώσεών του για τις τυπικές διαδικασίες του συλλόγου. Τέλος είχε παραστεί σε διάφορες εκδηλώσεις και συνεδριάσεις συλλόγων ως εκπρόσωπος του συλλόγου μας

✚ την Ντίνα Κωνσταντάκη (υπ. Δημ. Σχέσεων) που παρευρέθηκε σε όλες τις συνελεύσεις και πέρα των ιδεών που είχε, πέρ-

ναγε και στην πράξη την ώρα της φασολάδας και ήταν από τους βασικούς συντελεστές της εκδήλωσης.

✚ την Μαρία Αράπη (Γραμματέας) για την συμμετοχή της σε όλες τις συνελεύσεις παρ'όλον που οι αυξημένες υποχρεώσεις της σαν μητέρα 2 μικρών παιδιών δεν της επέτρεπαν να ασχοληθεί πιο ενεργά με τον σύλλογο.

Στην εκδήλωση στα 1000 αστέρια ήταν από τους βασικούς συντελεστές.

✚ τον Κώστα Σαλαγιάννη, που παρ'όλο που δεν ήταν μέλος του συμβουλίου ασχολήθηκε ενεργά με την εφημερίδα ως αρθρογράφος. Το μεράκι του αλλά και οι ικανότητές του στο γράψιμο έδωσαν μια νέα πνοή στην εφημερίδα.

✚ τον Λεφτέρη Καλιακάτσο που ασχολήθηκε ενεργά με την εφημερίδα και ως αρθρογράφος αλλά και με τις ειδικές γνώσεις και ιδέες του να δώσουμε έναν «φρέσκο» αέρα στην εφημερίδα. Τέλος για τις πετυχημένες πρωτοβουλίες του για χορηγία της εφημερίδας μας.

✚ την Άρτεμις Πετροπούλου που από το τεύχος 160 που στίνει την εφημερίδα κατάφερε να την ανανεώσει αισθητικά

✚ τον Σύλλογο Κυψελιωτών, που μας φιλοξένησε πολλές φορές στο στέκι τους είτε για τις συνελεύσεις μας, είτε για το στήσιμο της εφημερίδας και για την κοπή πίτας. Η βοήθειά τους είναι ανεκτίμητη.

Τέλος ευχαριστώ όλους όσους ασχολήθηκαν για την εφημερίδα είτε στέλνοντάς μας άρθρα, είτε φωτογραφίες και να τους προτρέψω ότι η εφημερίδα «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» παραμένει το βήμα τους για επικοινωνία με τους συντοπίτες μας.

Εκ μέρους του απερχόμενου Δκτικού Συμβουλίου ευχόμαστε στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο «ΚΑΛΗ ΔΥΝΑΜΗ».

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ 2008

Για το Δ.Σ.

1. Χουλιάρας Χρήστος	32
2. Καλιακάτσος Βασίλης	30
3. Τατοής Δημήτρης	21
4. Σαλαγιάννης Κων/νος	21
5. Μάνος Αντώνης	20
6. Κωνσταντάκη Ντίνα	18
7. Καραγιάννη Αράπη Βίκυ	14
8. Αράπη Μαρία	11
9. Φούκας Χρήστος	11

Εκλέγονται οι 7 πρώτοι

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή

1. Γιώτης Γεώργιος	30
2. Καλιακάτσου Χρυσούλα	20
3. Αντωνίου Απόλλων	19

Εκλέγονται οι 3 πρώτοι

Για την Πανηπειρωτική και Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών

1. Καραγιάννη Αράπη Βίκυ	26
2. Καμπαρής Κώστας	23
3. Αράπη Δημήτρης	17
4. Φούκας Χρήστος	8

Εκλέγονται οι 4 πρώτοι

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Πρόεδρος	Χουλιάρας Χρήστος
Αντιπρόεδρος	Τατοής Δημήτρης
Γραμματέας	Σαλαγιάννης Κων/νος
Ταμίας	Καλιακάτσος Βασίλης
Ειδικός Γραμματέας	Κωνσταντάκη Ντίνα
Δημόσιες σχέσεις	Καραγιάννη Αράπη Βίκυ, Μάνος Αντώνης

Στις 8 Απριλίου 2008 έγινε η πρώτη συνέλευση των νεοεκλεγέντων μελών του Διοικητικού συμβουλίου στο σύλλογο Κυψελιωτών. Παρόντες όλα τα νέα μέλη εκτός του κ. Μάνου Αντώνη καθώς την ημέρα εκείνη βρισκόταν στην ιδιαίτερη πατρίδα μας στο Κεντρικό. Με τηλεφωνική του δήλωση έθεσε τον εαυτό του ως υποψήφιο για την θέση υπεύθυνου Δημοσίων σχέσεων.

Η πρώτη αυτή συνέλευση έγινε σε κλίμα ομόνοιας και σύμπλευσης των νέων μελών που κατέληξαν ομόφωνα στις αρμοδιότητες των νέων μελών.

Επίσης ομόφωνα αποφάσισε το νέο Διοικητικό Συμβούλιο την σύσταση νέας συντακτικής επιτροπής της εφημερίδας μας:

ΝΕΑ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Χουλιάρας Χρήστος	Καλιακάτσος Βασίλης
Τατοής Δημήτρης	Καλιακάτσος Λεφτέρης
Σαλαγιάννης Κων/νος	

Εκ μέρους όλων των μελών του νέου συμβουλίου ευχαριστούμε την γενική συνέλευση του συλλόγου μας για την εμπιστοσύνη στα πρόσωπά μας και έχετε την διαβεβαίωση μας ότι θα προσπαθήσουμε (πάντα με την ενεργή βοήθεια όλων σας) για την αναβάθμιση και ενεργοποίηση του συλλόγου μας.

Μετά τιμής

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο

Το Κεντρικό στο επίκεντρο συσκέψεων!

☞ συνέχεια από τη σελ. 1

Στις 21 Μαρτίου, με πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών και φορέων της περιοχής, πραγματοποιήθηκε στη Φτέρη συνάντηση στην οποία κλήθηκαν οι ξενοδόχοι-επιχειρηματίες της μέσης κοιλάδας του Αράχθου, για την ανταλλαγή απόψεων και προτάσεων που θα οδηγήσουν στην παραπέρα ανάπτυξη της περιοχής.

Από τη σύσκεψη στη Φτέρη στο μαγαζί του Αλέκου Μπαλαούρα

Από την Ομοσπονδία παραβρέθηκε ο αντιπρόεδρος της, **Αντώνης Κοντός** από το Δίστρατο, ο οποίος έκανε και την αρχική εισήγηση. Το χωριό μας εκπροσώπησε ο πρόεδρος, **Κώστας Βασιλείου** το δε Δήμο Αθαμανίας ο **Παναγιώτης Τζαμάκος**.

Πολλές και ενδιαφέρουσες προτάσεις και ιδέες ακούστηκαν. Συναποφασίστηκε στο τέλος να προταθούν προς την πολιτεία τα εξής έργα κατά προτεραιότητα:

1. Οδικές προσβάσεις στον Άραχθο και χώροι υποδομής του rafting στο Κρυονέρι και τη Φτέρη.
2. Πρόσβαση στη λίμνη Πουρναρίου, στο Τραπεζάκι Διστράτου και στον Άμμο Ροδαυγής, όπου υπάρχει και χώρος αναψυχής.
3. Προώθηση από τη Νομαρχία της υποχρέωσης που έχει η Δ.Ε.Η. για την περιβαλλοντική μελέτη της λίμνης Πουρναρίου, που περιλαμβάνει παραλίμνιο δρόμο και χώρους αναψυχής, που θα έπρεπε από πολλά χρόνια να έχουν γίνει.
4. Διάνοιξη των δρόμων τόσο για τους νεοκατασκευασθέντες ξενώνες, όσο και για την ευρύτερη περιοχή, ώστε να μπορούν να διέρχονται μεγάλα λεωφορεία.
5. Να γίνει η σωστή σήμανση με χιλιομετρικές

- αποστάσεις των χωριών μας.
6. Να γίνει καθαρισμός και σήμανση των μονοπατιών της περιοχής μας.
 7. Οι όμοροι Δήμοι να μεριμνήσουν, ώστε να μην υπάρχουν σκουπίδια (μικρές χωματερές) δίπλα στους δρόμους και επαρκής φωτισμός στους κεντρικούς δρόμους των χωριών.
 8. Στήριξη της παραγωγής και τυποποίησης των τοπικών προϊόντων.
 9. Συντήρηση και αναπαλαίωση όλων των παλιών κτιρίων και μνημείων.
 10. Προβολή της περιοχής μας με τη σπάνια φυσική ομορφιά, με διαφημιστικό υλικό.

Ο Νομάρχης επισκέπτεται το μύλο στο Κρυονέρι

Τα αιτήματα της σύσκεψης μεταφέρθηκαν στο Νομάρχη Άρτας κ. Παπαβασιλείου στη νέα σύσκεψη που έγινε στο Κρυονέρι στις 4 Απριλίου. Το Νομάρχη μαζί με το κλιμάκιο της Νομαρχίας υποδέχτηκαν και συζήτησαν μαζί του, ο δήμαρχος Αθαμανίας **Οδυσσέας Δράκος** και δημοτικοί σύμβουλοι, ο πρόεδρος **Κώστας Βασιλείου**, ο αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών **Αντώνης Κοντός** και ο γραμματέας της **Αντρέας Ζανίκας**, ο πρόεδρος του τοπικού Πολιτιστικού Συλλόγου **Φώτης Τσιβόλας**, ο πρόεδρος της Ροδαυγής κ. **Ψυχογιός**, εκπρόσωποι φορέων της γύρω περιοχής καθώς και επενδυτές ξενοδόχοι.

Ο Νομάρχης άκουσε τα αιτήματα: κάποια από αυτά όπως π.χ. τον παραλίμνιο δρόμο τα θεώρησε ανέφικτα, αλλά υποσχέθηκε την αμέριστη στήριξή του για την ανάπτυξη της περιοχής μας.

Πριν από τη σύσκεψη ξεναγήθηκε στις εγκαταστάσεις του μύλου και της νεροτριβής και επαίνεσε τις πρωτοβουλίες του τοπικού Πολιτιστικού Συλλόγου. Υποσχέθηκε δε, ότι από τον προϋπολογισμό της Νομαρχίας θα συμβάλλει με ένα ποσό στην τσιμεντόστρωση του αύλακα που φέρνει το νερό από το ποτάμι στο μύλο.

ΚΙΝΗΣΗ κατοίκων για τη βελτίωση του δρόμου Ναζαίοι - Κρυονέρι

Με πρωτοβουλία του Χρήστου Κωνσταντάκη, (τοπικός σύμβουλος), συγκεντρώνονται υπογραφές ώστε να προχωρήσει η χρηματοδότηση του δρόμου Κρυονέρι - Ναζαίοι. Παραθέτουμε το κείμενο προς υπογραφή.

Προς
τον κ. Νομάρχη Άρτας

ΑΙΤΗΣΗ

των κατοίκων του Δ.Δ. Κεντρικού Δήμου Αθαμανίας,
Νομού Άρτας

Κοινοποίηση: Δημοτικό Συμβούλιο Δήμου Αθαμανίας

Αξιότιμε κ. Νομάρχη

Εκφράζοντας δημοσίως τις ευχαριστίες μας, αλλά και την ακλόνητη εμπιστοσύνη μας προς το πρόσωπό σας, σας κά-
νουμε γνωστό το παρακάτω πανθομολογούμενο και δίκαιο αίτημά μας και αναμένουμε την παρέμβασή σας για επίλυ-
σή του.

Ο δημοτικός δρόμος Ναζαίοι - Κρυονέρι - Γέφυρα Τζα-
ρή, μήκους περίπου 4 χιλιομέτρων, εξυπηρετεί εκτός των άλλων ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, δυο μεγάλους οικισμούς των Ναζαίων και του Κρυονερίου, όλη την ευρύτερη περιοχή και κατά κύριο λόγο την κύρια οδική αρτηρία προς γέφυρα Τζαρή (Ανεμοράχη - Ναζαίοι - Κρυονέρι - Γέ-
φυρα Τζαρή, αλλά και Κυψέλη - Καλλονή - Ναζαίοι - Κρυο-
νέρι - Γέφυρα Τζαρή). Για τους ανωτέρω λόγους ζητούμε και σας παρακαλούμε να μεριμνήσετε για να ενταχθεί σε-
κάποιο πρόγραμμα χρηματοδότησης η βελτίωση και ασφαλο-
τόστρωση του εν λόγω δρόμου με τον τίτλο του έργου: «Βελτίωση - ασφαλοτόστρωση του δρόμου Ναζαίοι - Κρυονέρι - Γέφυρα Τζαρή».

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων

Κεντρικό 16 Απριλίου 2008
Οι αιτούντες

Νέα από τον πολιτιστικό σύλλογο Κρυονερίου

⌚ Στο Κρυονέρι, για μια ακόμα χρονιά, θα λειτουργήσει νερόμυλος και νεροτριβή με ευθύνη του Πολιτιστικού Συλλόγου. Η λειτουργία άρχισε από τα μέσα Απριλίου και θα διαρκέσει ως και τον Οκτώ-
βριο. Οι ώρες λειτουργίας εί-
ναι από τις 8.30' το πρωί έως τη 1 το μεσημέρι και από τις 5 το απόγευμα ως τις 9 το βρά-
δυ. Όσοι θέλουν να αλέσουν ή να πλύνουν ρούχα, θα βρουν πρόθυμο τον Κώστα Τσιβόλα, τον μυλωνά, να τους εξυπηρετήσει και να τους εξη-
γήσει τη λειτουργία του παρα-
δοσιακού νερόμυλου και τις νεροτριβής. Στη νεροτριβή χρησιμοποιούμε μόνο οικολο-
γικά απορρυπαντικά, τα οποία έχει προμηθευτεί ο Σύλλογος. Για πληροφορίες -στην περί-
πτωση που το ποτάμι είναι θο-
λό και δε λειτουργεί η νεροτρι-
βή- στα τηλέφωνα 2685071965, ή 2685071219 (τηλέφωνο του καφενείου Θα-
νάση Καλιακάτσου).

⌚ Ο Πολιτιστικός Σύλλογος έχει αρχίσει επίσης την ανα-
καίνιση του παλιού τελωνείου που υπήρχε στο Κρυονέρι και λειτούργησε από το 1881 έως

το 1912. Στόχος του είναι να μετατραπεί αυτός ο χώρος σε πολιτιστικό στέκι και να συνδε-
θεί με το άλλο τελωνείο στη γέφυρα της Πλάκας, μέσω της πανέμορφης παραποτάμιας διαδρομής του «μονοπατιού της βίδρας».

Για την ανακαίνιση του κτιρί-
ου, ο σύλλογος έχει ξεκινήσει τη συγκέντρωση χρημάτων. Συγκινητική είναι η προσφορά των κατοίκων και των επισκε-
πτών. Προσεχώς, θα δημοσι-
εύσουμε αναλυτικό πίνακα με τις χρηματικές εισφορές.

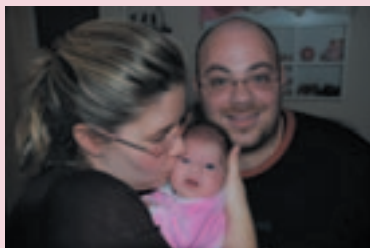
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	10.00 €
ΑΡΑΠΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	20.00 €
ΑΡΑΠΗΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	10.00 €
ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	20.00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	20.00 €
ΚΑΡΑΦΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ-ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΤΙΛΑΝΤΑ	50.00 €
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20.00 €
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ Του ΑΓΗΣΙΛΑΟΥ	20.00 €
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ	30.00 €
ΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ ΑΘΗΝΑ	40.00 €
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ	15.00 €
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	10.00 €
ΣΙΩΖΟΥ ΒΑΪΤΣΑ	
στη μνήμη του συζύγου της ΣΙΩΖΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	50.00 €
ΤΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20.00 €
ΤΡΑΚΑ-ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ	20.00 €
ΤΣΙΒΟΛΑΣ ΦΩΤΗΣ	50.00 €
ΣΥΝΟΛΟ	405.00 €
Γ Ε Ν Ι Κ Η Σ Υ Ν Ε Λ Ε Υ Σ Η	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	10.00 €
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΙΧΑΛΗΣ	20.00 €
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΥΛΟΣ & ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20.00 €
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ	20.00 €
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ & ΑΠΟΛΛΩΝ	20.00 €
ΓΙΩΤΗ ΓΛΥΚΕΡΙΑ	20.00 €
ΓΙΩΤΗ ΕΥΤΥΧΙΑ	20.00 €
ΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΛΕΝΗ	20.00 €
ΓΚΟΡΟΓΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20.00 €
ΖΑΧΑΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	15.00 €
ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ	20.00 €

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΓΗΣ	10.00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Γ.ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20.00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Δ.ΗΛΙΑΣ	20.00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ	20.00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	10.00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΝΙΑΡΧΑΚΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	20.00 €
ΚΑΜΠΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	50.00 €
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ-ΑΡΑΠΗ ΒΙΚΥ-ΑΡΑΠΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	40.00 €
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	10.00 €
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗ-ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΝΤΙΝΑ	20.00 €
ΜΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	20.00 €
ΜΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ Του ΚΩΝ/ΝΟΥ	10.00 €
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	20.00 €
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΚΙΜΩΝ	50.00 €
ΠΑΤΡΑ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	15.00 €
ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	20.00 €
ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	50.00 €
ΣΦΗΚΑ ΧΡΥΣΑ	30.00 €
ΤΖΑΔΗΜΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5.00 €
ΤΡΙΑΝΤΟΣ Ν.ΚΩΝ/ΝΟΣ	20.00 €
ΤΣΙΒΟΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30.00 €
ΤΣΟΥΝΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	20.00 €
ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ & ΑΝΝΑ	20.00 €
ΦΟΥΚΑΣ ΚΩΝ.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	15.00 €
ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	10.00 €
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	20.00 €
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	20.00 €
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	10.00 €
ΣΥΝΟΛΟ	810.00 €
ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	1000.00 €

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 6 Φεβρουαρίου 2008, η Χριστίνα Κ. Καλιακάτσου, εγγονή της Λόλας και του Γιάννη Καλιακάτσου από το Κρυονέρι, γέννησε κοριτσάκι. Στους ευτυχείς προπαππούδες και σε όλη την οικογένεια, η εφημερίδα «ΑΡΑΧΘΟΣ» εύχεται να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 9 Μαρτίου, στον Άγιο Δημήτριο Άρτας, ο Δημήτρης Πολίτης & η Γιάννα Γ. Καλιακάτσου βάφτισαν την κόρη τους. Το όνομα αυτής ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΕΑ

Στις 30 Μαρτίου 2008, στον Άγιο Ταξιάρχη Άρτας έγινε η χειροτονία του Παύλου Κοντοδήμα σε ιερέα της περιοχής μας. (ο ιερέας είναι γαμπρός του συγχωριανού μας Γεωργίου Μπόμπολη.)

ΚΗΔΕΙΕΣ

- Στις 4 Μαρτίου απεβίωσε στην Αθήνα ο Δημήτρης Σιαφάρικας, σε ηλικία 72 ετών. Η κηδεία του έγινε την επομένη στο κοιμητήριο Ζωγράφου.
- Στις 6 Μαρτίου απεβίωσε στο Κορφοβούνι Άρτας η Αναστασία Γιαννέλου σε ηλικία 77 ετών. (Ήταν συμπεθέρα της Πανάγιως Β. Καλιακάτσου.)

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 9 Μαρτίου, στην Αγ. Παρασκευή Φτέρης, έγινε το εξάμνηο μνημόσυνο της Βαγγελής Μπαλαούρα.
- Στις 6 Μαρτίου στην Αγ. Παρασκευή Φτέρης έγινε το εξάμνηο μνημόσυνο της Σοφίας Τασιή.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΑΖΑΙΩΝ "Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ"

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Κ. ΑΡΙΣΤΟΣ	20,00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΛ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50,00 €
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Δ.ΗΛΙΑΣ	10,00 €
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	100,00 €
Η Νομαρχία Άρτας πρόσφερε 500,00 € για πολιτιστικές εκδηλώσεις.	
Ο Πολιτιστικός Σύλλογος "Ο Αγ. Νικόλαος" τους ευχαριστεί θερμά.	

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους, και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στον παρακάτω λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς:

5 0 7 7 - 0 3 4 5 3 0 - 1 3 1

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ

Μεγάλη Παρασκευή. Φέτος η σειρά των Ναζαίων και της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου να υποδεχτεί τους πιστούς. Η πλατεία του χωριού είχε καθαριστεί επιμελώς από τις γυναίκες του Συλλόγου Αγίου Νικολάου Ναζαίων από την προηγούμενη. Μπράβο τους! Το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής αφού ετοιμάστηκε ο Επιτάφιος από τις γυναίκες του χωριού έγινε η αποκαθίσωση.

Από νωρίς το απόγευμα μαζεύεται σιγά σιγά ο κόσμος για να συμμετέχουν στα εγκώμια. Το "Η ζωή εν τάφω" ψάλλεται όπως κάθε χρόνο με τη σειρά από τους ψάλτες αλλά και όσους θαρραλέους επιθυμούν να συμμετέχουν. Ελπίζοντας να μην ξεχάσαμε κάποιον είδαμε τους Ντίνα και Μαρία Κωνσταντάκη, Ελένη Λαμπράκη, Ρωξάνη, Μαρία και Χρήστο Χουλιάρη, Άννα Λαμπράκη, Δημήτρη Τασιή και Θόδωρα Γεωργίου.

Ευχάριστη έκπληξη ο Βασίλης Παππάς, που έδωσε μια νότα επαγγελματισμού στους ψαλμούς.

Φέτος ο κόσμος ήταν σχετικά λίγος και αυτό οφείλεται κατά

πολύ στον βροχερό καιρό που απέτρεψε πολλούς από το να προσπαθήσουν να ανέβουν τον άθλιο λασπόδρομο που οδηγεί τα υπόλοιπα χωριά στους Ναζαίους.

Μεγάλο Σάββατο. Μας υποδέχεται η Φτέρη. Όπως όλα τα τελευταία χρόνια τα πυροτεχνήματα ήταν εντυπωσιακά και έδωσαν έναν γιορτινό τόνο.

Ο καιρός κράτησε την βροχή και οι πιστοί συγκεντρώθηκαν στο προσάυλιο της εκκλησίας που με αναμμένα τα κεριά από το Φως της Ανάστασης δημιούργησαν μια πανέμορφη ατμόσφαιρα.

Περάσαμε καλά στην εκδήλωση του Συλλόγου !

24 Φεβρουαρίου 2008 – Κέντρο Χίλια Αστέρια

Για πρώτη φορά έγινε εκδήλωση με τη συμμετοχή όλων των χωριών της παλαιάς και νέας Νησίστας, των παιδιών και νέων Πιστιανών. Και ήταν πετυχημένη! Εδώ και χρόνια ο σύλλογος απανταχού Διστρατιωτών και οι αδελφότητες Ροδαυγής και Πιστιανών, κάθε χρόνο κόβουν την πίτα τους με τραγούδι και χορό. Φέτος συμμετείχε και ο δικός μας σύλλογος, με αποτέλεσμα να γίνει ένα εντυπωσιακό μάζωμα 350 συντοπιτών.

Όπως είπε στον λόγο του ο Αντώνης Κοντός (πρόεδρος του συλλόγου Διστρατιωτών): «Να εξηγήσω στους νεώτερους, που ίσως δεν το γνωρίζουν, πως τα Πιστιανά της Παλαιάς Ελλάδος είναι το σημερινό Δίστρατο, τα Πιστιανά της Νέας Ελλάδος είναι το σημερινό Πιστιανά, η Νησίστα της Παλαιάς Ελλάδος είναι το σημερινό Κεντρικό και η Νησίστα της Νέας Ελλάδος είναι η σημερινή Ροδαυγή.

Τα Χωριά της Νέας Ελλάδος είναι τα χωριά που απελευθερώθηκαν μετά το 1912.

Ο Άραχθος ποταμός ήταν το φυσικό σύνορο μεταξύ της Τουρκοκρατούμενης και της ελεύθερης Ελλάδος. Προπολεμικά, τα Παλιά και τα Νέα Πιστιανά ήταν μία κοινότητα καθώς επίσης η Παλιά και η Νέα Νησίστα.

Τα χωριά μας δεν έχουν κοινό μόνο το παλιό τους όνομα, έχουν κοινά προβλήματα, κοινές προσδοκίες και κοινά οράματα για την ανάπτυξη της περιοχής μας.

Υπάρχουν ανάμεσά τους αδέρφια, ξαδέρφια, νύφες και γαμπροί, υπάρχουν δηλαδή πάρα πολλοί συγγενείς εξ αίματος. Η γέφυρα Τζαρή ένωσε ξανά αυτά τα χωριά...»

Μας συνδέει όμως και η νεώτερη ιστορία, με τον κοινό αγώνα μας κατά του φράγματος του Αγ. Νικολάου, στον οποίο όλοι οι σύλλογοι έβαλαν το λιθαράκι τους. Διπλή γιορτή λοιπόν εκείνη την ημέρα αφού γιορτάζαμε και την επιτυχία της ματαίωσης της άδειας του φράγματος, που πρόσφατα είχε αποφασιστεί από το ΣτΕ. Το κέντρο «1000 αστέρια» μας φιλοξένησε άψογα στον άνετο χώρο του και η καλοκουρδισμένη ορχήστρα του μας κράτησε στην πίστα μέχρι αργά το απόγευμα.

Να ευχαριστήσουμε ολόθερμα για τη συμμετοχή τους τα μέλη του χορευτικού της Ροδαυγής που ήρθαν με πούλμαν από την Άρτα για να συμμετάσχουν και να ξεκινήσουν το χορό. Μπράβο τους!

Μακάρι να γίνει θεσμός και του χρόνου να ανταμώσουμε πάλι.

Οι πρόεδροι των συλλόγων της περιοχής μας

Το χορευτικό της Ροδαυγής... εν δράσει!!

Οι Κεντρικιώτες δεν έχασαν την ευκαιρία για αντάμωμα.

επικοινωνία με τους αναγνώστες μας

Απαράδεκτος τρόπος συγκοινωνίας ΚΤΕΛ στο Κεντρικό Άρτας

Συγκεκριμένα, έρχεται το λεωφορείο το πρωί στις 7 η ώρα στους Ναζαίους Κεντρικού. Μας παίρνει και στις 7.15 αναχωρεί από την Καλλονή και πηγαίνει στο Βουλγαρέλι. Εκεί κατεβαίνουμε και περμιζόμαστε το άλλο από τα Κάφαλα για να πάμε στην Άρτα όπου φτάνουμε στο πρακτορείο στις 10 παρά τέταρτο για να ξεκινήσουμε για τις δουλειές μας, γιατρούς, Νοσοκομείο, εξετάσεις, ψώνια κ.λπ. Στις 12.30 αναχωρεί για Βουλγαρέλι - Κυψέλη - Καλλονή. Αράζει το λεωφορείο για την άλλη μέρα και οι επιβάτες που είναι για τους Ναζαίους Κεντρικού πρέπει να περιμένουν τρία τέταρτα να έρθει κάποιο μικρό του ΚΤΕΛ για να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Είμαστε αγανακτισμένοι. Δεν πάει άλλο αυτή η συγκοινωνία, τσακιστήκαμε. Τα γεροντάκια μας έμειναν στους δρόμους με τις τσάντες στα χέρια. Και έρχομαι στους υπεύθυνους της Νομαρχίας και του ΚΤΕΛ Άρτας. Αν θέλουν να μας σώσουν από αυτή τη μιζέρια για να ζήσουμε στον τόπο μας ανθρώπινα, υπάρχουν όλα τα μέσα. Η Νομαρχία είναι συνεργάσιμη και υπεύθυνη για το αυτό πρόβλημα που συκλονίζει το χωριό και την περιοχή μας.

Ο επαρχιακός δρόμος Νο 20, Καλλονή - Ναζαίοι - Μηνιά, είναι ανοιχτός για κάποιο μικρό του ΚΤΕΛ. Το Κεντρικό ολόκληρο, Ναζαίοι, Αντριά, Μπομπολέικα, Λαγγάδια, Βαθύκαμπος, Φτέρη, Δίστρατο, Κρυονέρι, Γέφυρα Τζαρή, Κάρδαμπος Σκούπας, Καπνά Σκούπας, Δουμέσσα και Ροθαυγή Άρτας.

Αυτή η συγκοινωνία θα μας βγάλει από το μεγάλο κακό στο καλύτερο και στην ανάπτυξη της νεολαίας του τόπου μας. Ίδωμεν.

Αντώνης Μάνος

Σύλλογος Απανταχού Κεντρικιωτών «Ο Άραχθος»

Νοσοκομείο - Ξενοδοχείο

Να μην το φέρει η μοίρα κανενός να βρεθεί σε νοσοκομείο. Επειδή όμως η μοίρα το φέρνει και κάποτε θα πας σαν ασθενής, σαν συνοδός ή επισκέπτης, τουλάχιστον να μην χρειαστεί να είναι επαρχιακό νοσοκομείο.

Βρέθηκαν πριν λίγο καιρό στο νοσοκομείο Άρτας. Από χρόνια άκουγα τους Αρτινούς να είναι περήφανοι για το «στολίδι» αυτό της πόλης. «Ξενοδοχείο»!! λέγαν με καμάρι.

Πράγματι είναι ξενοδοχείο, το διαπίστωσα μόνη μου. Με δίκλινα δωμάτια, προσωπικά μπάνια, μπalkόνια με θέα και με πίνακες ζωγραφικής σε όλους τους διαδρόμους. Νοσοκομείο όμως, δεν είναι.

Καλοπροαίρετα θα το κατέτασσα στα Κέντρα Υγείας αφού παρέχει τις πρώτες βοήθειες και για ό,τι σοβαρότερο σε παραπέμπου στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων. Δεν έχει ανάγκη η Άρτα από ξενοδοχείο, από νοσοκομείο έχει. Κάποιοι εκεί μέσα το θεωρούν ιδιοκτησία τους, το λιγότερο. Είδα αλλαζόνες γιατρούς, παρεούλες νοσοκόμων, φιλεναδίτσες νοσηλεύτριες που έτσι και δεν είσαι γνωστός π.κ. δεν έχεις ξαδέλφη καθαρίστρια ή κουμπάρα τραπεζοκόμα ή έστω να είσαι χωριανός με τον φύλακα, πας άκλαφτος.

Φυσικά, μην διανοηθείτε να πάτε κάποιον ηλικιωμένο, γιατί δεν θα ασχοληθεί κανείς με το «χούφταλο». Όταν όμως συμβαίνει και το «χούφταλο» είναι γονιός σου, βγαίνεις απ’ τα ρούχα σου, από την αδιαφορία και τον κυνισμό τους. Η επικρατούσα άποψη σχετικών και μη είναι πως δεν αφήνουν από τα Γιάννενα να γίνει πραγματικό νοσοκομείο γιατί κόβεται η πελατεία τους.

Όσο για το νοσοκομείο Ιωαννίνων, αυτό το μεγαθήριο με τους ατέλειωτους διαδρόμους, φαντάζομαι από τότε που έγινε δεν θα έχει συντηρηθεί ποτέ και βρίσκεται σε κατάσταση παραμέλησης. Αυτά που ανθούν είναι τα «κοπήτρια», συγγνώμη κυλικεία ήθελα να πω, επιχειρήσεις ιδιωτικές και κερδοφόρες, χωρίς την αρτηριοσκληρωτική νοοτροπία του δημοσίου.

Το προσωπικό του νοσοκομείου διακατέχεται από αγένεια και επιθετικότητα. Στην ίδια γραμμή κινούνται και τα μαθητευόμενα γιατρουδάκια με ύφος τουλάχιστον πρύτανη Πανεπιστημίου και αποφασίζουν την μοίρα των ασθενών. Ακόμα και οι καθαρίστριες έχουν το ίδιο ύφος και αγένεια. Όσο για τους μεγαλογιατρούς, τις «κορυφές», δεν ηλποσιάζονται χωρίς να κρατάς φακέλακι, φάκελλο ή χαρτοφύλακα. Είδα με πόνο ψυχής, φτωχούς ανθρώπους να δίνουν και χίλια ευρώ, που πιθανόν

Αναδρομή του Συλλόγου μας από τότε που τον γνώρισα

Από το 1962 ήμουν μέλος του συλλόγου μας, πολλά χρόνια στο Δ.Σ. και λίγα χρόνια στην προεδρία. Θέλω να αναφέρω ό,τι συγκράτησε το μυαλό μου όλα αυτά τα χρόνια στην ιστορία του συλλόγου μας. Συγκεκριμένα δε, θα αναφερθώ σε ονόματα. Θα βάλω σημάδι τον πρωτεργάτη του συλλόγου μας, Κίμωνα Μπαρτζώκα, τον αείμνηστο και επίτιμο πρόεδρο Δημήτριο Καλιακάτσο και όλους που υπηρέτησαν το σύλλογό μας μέχρι και σήμερα. Πιστεύω ότι κανένας μας δεν πέρρασε απόλυτα καλά, όλοι όμως αγωνίστηκαν, πλήρωσαν για το καλύτερο στα πολιτιστικά δρώμενα των μελών και για τα προβλήματα του χωριού μας. Όμως οι προσπάθειες απέδωσαν καρπούς. Κράτησαν την εφημερίδα μας σε υψηλά επίπεδα που είναι η φωνή για όλους μας. Έτρεξαν στον τότε υπουργό Παιδείας, κλείνοντας τα σχολεία στο χωριό μας, να μην μείνουν παιδιά της περιοχής αγράμματα. Πέρασαν το δρόμο Καλλονή - Μηνιά από δημοτικό σε επαρχιακό. Με πολλά χρόνια αγώνα, τα Δ. Συμβούλια του Αράχθου πρωτοπόρησαν για το σημαντικότερο έργο, τη γέφυρα Τζαρή. Κράτησαν το χορευτικό του συλλόγου για πολλά χρόνια, ενίσχυσαν οικονομικά το δημοτικό σχολείο των Ναζαίων με τους φίλους του συλλόγου στη φασολάδα στην Πάρνηθα, έκαναν χορούς στα κέντρα των Αθηνών. Πανηγύρι στα Κιούρκα, στη Βαρυμυόμνη. Συνεργάστηκαν με το Δήμο Αθαμανίας για το νερό από τη Μουρτζιά Θεοδωριάνων που δεν ολοκληρώθηκε ακόμα στο χωριό μας δεν πήραν ο Βαθύκαμπος και η Φτέρη.

Συνεργάστηκαν με τη Νομαρχία Άρτας για πολλά προβλήματα που αφορούν την περιοχή μας. Αγωνίστηκαν για το καταστροφικό φράγμα.

Αυτά τα λίγα συγκρατώ στο μυαλό μου και αναφέρω ότι καλά πήγαμε μέχρι τώρα αλλά θεωρώ ότι είναι σημαντικό, οι νεώτεροι του συλλόγου μας μαζί με τη βοήθεια όλωνμας και με μια φωνή καθαρή προς όλες τις υπηρεσίες, να αγωνιστούν για τα άλυτα προβλήματα που ταλαιπωρούν το χωριό μας και την περιοχή μας γενικότερα.

Αντώνης Μάνος

και να δανείστηκαν, στις «κορυφές» αυτές, για μια στεφανιογραφία, ακριβότερα κι από το να την έκαναν σε ιδιωτικό κέντρο. Τρομοκρατημένοι δίνουν όσα όσα για να τους δώσουν σημασία, έστω. Ασχέτως αν είναι καλοί στη δουλειά τους ή όχι, η συμπεριφορά τους στους ασθενείς και συνοδούς είναι απαράδεκτη.

Οι προσλήψεις προσωπικού στα νοσοκομεία θα έπρεπε να γίνονται με διαφορετικά κριτήρια. Δεν χρειάζεται να είσαι Αινστάιν για να κάνεις ενέσεις ή κλύσματα. Χρειάζεται όμως να είσαι άνθρωπος.

Κι αφού η ανθρωπιά δεν διδάσκεται, ας τους μάθουν τουλάχιστον την έννοια του σεβασμού. Σεβασμό στον άνθρωπο, ζωντανό, άρρωστο, ημιθανή ή νεκρό.

Λαμπρό Παράδειγμα

Σε αντίθεση με όσα εξέθεσα παραπάνω, νιώθω την υποχρέωση να αναφερθώ σε έναν άλλο γιατρό που γνώρισα στην Άρτα. Αναφέρομαι στον Παύλο Καραβασίλη, έναν εξαιρετικό γιατρό και έναν σπάνιο άνθρωπο. Με μεγάλη χαρά και περηφάνεια έμαθα πως είναι Τζουμερκιώτης, από τα Λεπιανά συγκεκριμένα. Αυτός ο άνθρωπος δεν ασκεί ιατρική αλλά κοινωνικό έργο. Έμαθα πως είναι το στήριγμα και η ελπίδα κάθε φτωχού γεράκου της περιοχής. Έτυχε να τον δω και να τον παρατηρήσω όταν εξέταζε ασθενή του. Εντυπωσιάστηκα από την τρυφερότητα και την ανθρωπιά του. Εξέταζε τον ασθενή του χωρίς γάντια και τον αποκαλούσε «θείο», έδινε ελπίδες και κουράγιο μέχρι το τέλος με το χαμόγελό του και τη θετική του αύρα.

Όταν πρόκειται για γεροντάκια, πηγαίνει και τους επισκέπτεται στο σπίτι όποια ώρα και να τον καλέσουν και όταν έρθει η ώρα της πληρωμής, τις περισσότερες φορές αρνείται να πάρει χρήματα. Αν επιμένουν πολύ, τους ζητάει δέκα ευρώ μόνο και μόνο για να μην πληώσει την περηφάνεια τους και να τους δώσει την ικανοποίηση πως πλήρωσαν.

Γιατί ούτε ο κόπος του πληρώνεται με τα δέκα ευρώ ούτε ο χρόνος του ούτε καν η βενζίνη του. Τον ρώτησα γι’ αυτό και μου είπε: «Δεν μπορώ να πάρω λεφτά από τη γριουλά με τη σύνταξη του ΟΓΑ που ανοίγει με τρεμάμενα χέρια το πορτοφολάκι της για να μου δώσει το υστέρημά της. Ντρέπομαι να της πάρω τα λεφτά που στερήθηκε για να τα μαζέψει, να πληρώσει εμένα, ντρέπομαι, δεν μπορώ. Εγώ πληρώνομαι από αυτούς που έχουν».

Αυτός είναι ο Παύλος Καραβασίλης! Λαμπρό παράδειγμα για τον τόπο μας και την κοινωνία. Χαίρομαι που τον γνώρισα.

Μαίρη Ζήκου

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

του Χρήστου Ντάλα

Τελικά, είμαστε για τα πανηγύρια. Μέρες του δεκαπενταύγουστου, στη γύρω περιοχή έχουμε πλημμυρίδα πανηγυριών και εκδηλώσεων, δύο και τρία κάθε μέρα, Στη Φτέρη, τη Νηοίτσα, την Σκούπα, τους Ναζαίους, την Ανεμοράχη, το Αθαμάνιο, την Καλεντίνη, το Δίστρατο, εκδηλώσεις στο Μύλο, στο ποτάμι της Σκούπας, στο Τραπεζάκι για την κουλούρα, τα Κεντρικιώτικα, τα Ανεμοραχιώτικα... Το κάθε χωριό, ο κάθε συνοικισμός, ο κάθε σύλλογος – τελευταία μπήκαν και τα μαγαζιά – θεωρεί πατριωτικό καθήκον και κάνει το πανηγύρι του. Κάθε χωριό και πανηγύρι, κάθε τόπος και εκδήλωση.

Οι πιο φανατικοί για να τα προλάβουν κάνουν ένα σφικτό πρόγραμμα, πηγαίνουν στις εννιά το βράδυ, να τα προλάβουν κάνουν ένα διπλανό συνοικισμό και κατά τις τρεις τα ξημερώματα παίρνουν το αυτοκίνητο για το απέναντι χωριό. Ξυπνάνε το μεσημέρι της επόμενης και κάνουν στρατηγικό σχέδιο για τα πανηγύρια της βραδιάς.

Ένας τέτοιος μαραθώνιος γίνεται και με τους Διοστρατιώτες τις μέρες του Αγίου Πνεύματος. Μεσημέρι πανηγύρι στην Αγία Τριάδα, βραδινό πανηγύρι στην Αγία Φανερωμένη, την επόμενη ημερήσιο πάλι στην Αγία Φανερωμένη. Ερχόμαστε δύο μέρες από την Αθήνα και δεν παίρνουμε ανάσα. Σε 24 ώρες τρία πανηγύρια σ’ένα χωριό, πρέπει να αποτελεί ρεκόρ Γκίνες.

Πολλές φορές αναρωτήθηκα γι’αυτήν την υπερπαραγωγή. Δεν μας φτάνουν άραγε τα παραδοσιακά πανηγύρια και άντε μια-δυο πολιτιστικές εκδηλώσεις; Στήνονται πανηγύρια σε άλλα μέρη επίτηδες για τους τουρίστες. Στα χωριά μας όμως είμαστε εμείς και εμείς.

Πρωθούν τον πολιτισμό μας; Καμιά σχέση με τη φύση, τον καθαρό αέρα και την ηρεμία που δόθεν μας λείπουν στις πόλεις όπου ζούμε. Νύκτα να μη βλέπουμε τίποτα, στριμωγμένοι σε μια καρέκλα μ’ένα megάφωνο στο αυτί, χάνουμε την αίσθηση αν είμαστε στο χωριό ή λίγο έξω από την Αθήνα. Λίγα τα παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια και αυτά τις περισσότερες φορές κακοπαιγμένα. Οι ορχήστρες συνήθως θα μας κάνουν πλύση εγκεφάλου με τις “επιτυχίες” τους – κάτι βλαχορόκ δημοτικά – τις οποίες για να εμπεδώσουμε πουλάνε και σε CD. Τελευταία εμφανίστηκαν και οι λουλουδούδες.

Θετικό στοιχείο πρέπει να σημειώσουμε στις περιπτώσεις όπου με κάποιο εισιτήριο είναι πληρωμένη η ορχήστρα. Αυτό πρέπει να πούμε ότι είναι πολιτιστικό στοιχείο, επειδή μπορούν να συμμετέχουν στο γλέντι όλοι ισότιμα μεγαλύτεροι και μικρότεροι, νεολαίοι και φτασμένοι χωρίς τη διαδικασία της “χαρτούρας” κατάλοιπο άλλων εποχών και άλλων κοινωνιών.

Συμβάλλουν στην επικοινωνία μας; Με τη ένταση του μεγαφώνου – συνήθως για να καλυφθούν οι αδυναμίες της ορχήστρας – είναι αδύνατη όχι μόνο στοιχειώδης επικοινωνία, αλλά και η παραμικρή συνεννόηση. Οι ελάχιστες λέξεις “Γεια σου”, “τι κάνεις” σε κάποιο γνωστό μας είναι δυνατές μόνο με τη... νοηματική γλώσσα. Αυτές οι συνθήκες όχι μόνο δεν φέρνουν τους ανθρώπους κοντύτερα, άλλα είναι ότι πρέπει για να τους απομακρύνουν και αποξενώσουν.

Σχεδόν πάντα – ιδιαίτερα φέτος που ήταν προεκλογική περίοδος – πλακώνουν οι βουλευτές, σύμβουλοι, παρατρεχάμενοι πολιτευτές, κομματάρχες, παράγοντες. Αναγγέλλονται “μας τιμούν με την παρουσία τους”, μπαίνουν πρώτοι στο χορό, τους δίνουμε τα μικρόφωνα. Παρατηρούσα μια φωτογραφία από το καγκελάρι του Διστράτου, όπου όσο έπιανε η εικόνα αναγνώριζα πολιτευτές, κομματάρχες, ένα ξένο χορευτικό και κανένα Διοστρατιώτη!!!

Κάτι πρέπει να γίνει μ’αυτή την κατάσταση. Έφθασε να σκεπτόμαστε αν θα πάμε στα χωριά μας αυτές τις ημέρες. Τις περισσότερες φορές φεύγουμε απογοητευμένοι με την ελπίδα ότι του χρόνου, όσοι ζούμε, θα έχουμε καλύτερες συνθήκες επικοινωνίας και πολιτισμού.

Προς την Αδελφότητα Κεντρικιωτών «Ο Άραχθος»

Καλημέρα από Γιάννενα!

Δεν σημαίνει ότι επειδή ζω στα Γιάννενα, έχω ξεχάσει το χωριό μου και τα παιδικά μου χρόνια σ’ αυτό. Όντως, τα τελευταία χρόνια λόγω συγκυριών άσκημων, απουσιάζα από όλες σχεδόν τις εκδηλώσεις. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν νοιάζομαι και δεν ενδιαφέρομαι γι’ αυτό. Για να μην πολυλογώ, έτσι ξαφνικά, μου ήρθε μια ιδέα και έχω να προτείνω κάτι, να το σκεφτείτε και να το συζητήσετε σαν αδελφότητα και στη συνέχεια ή προσπάθειέ να το υλοποιήσετε ή το απορρίψετε.

Προτείνω λοιπόν, στο πρώτο δεκαήμερο του Αυγούστου, τότε που το χωριό μας σφύζει από κόσμο, αλλά και η ευρύτερη περιοχή και ένα μεγάλο ποσοστό ανθρώπων είναι νέοι, να διοργανωθεί μια βραδιά νεολαίας ως εξής:

Να επιλεγεί ένας χώρος, ή πλατεία θα’ναι αυτός ή η αυλή ενός καταστήματος ή δεν ξέρω τι άλλο μπορούμε να σκεφτούμε και να γίνει διαγωνισμός ταλέντων σ’οτιδήποτε νομίζει κάποιος ότι έχει, όπως: χορός, τραγούδι, μίμηση, θέατρο, κλόουν κ.λπ. μεμονωμένα ή ομαδικά και να υπάρχει μια επιτροπή που θα επιλεγεί με κλήρο από τον κόσμο που θα παρευρίσκεται. Θα υπάρξουν αυτοσχεδιασμοί, χαβαλές, αστεία κ.λπ. θα προσφέρουν πολύ γέλιο και στη συνέχεια, να ακολουθήσει πάρτυ για τους νέους (γι’ αυτό θα ήταν προτιμότερο να γίνει κάπου σε χώρο καταστήματος). Αυτή είναι μόνο μια πρόταση, μια σκέψη δική μου.

Επίσης, την ίδια ή άλλη βραδιά, να γίνει αντάμωμα κάποιων χρονολογιών αποφοίτησης των διαφόρων δημοτικών σχολείων του χωριού με συζήτηση, επικοινωνία, ενημέρωση, ενθύμηση παιαιών στιγμών, σατιρισμούς δασκάλων, μαθητών και ό,τι άλλο προκύψει.

Όλα αυτά είναι μια σκέψη, δεν ξέρω αν μπορεί να υλοποιηθεί. Αν όμως το δείτε θετικά και μπορεί να γίνει κάτι, θεωρώ ότι το Πάσχα που πολλοί θα είμαστε στο χωριό, να γίνει μια πρώτη επαφή και να μπουν κάποια σχέδια ώστε αν είναι να γίνει κάτι, ν’ αρχίσει νωρίς και η σχετική προεργασία, αν και δεν θέλει ιδιαίτερη δουλειά, αρκεί να υπάρχει θέληση.

Εγώ είμαι στη διάθεσή σας, αν συμφωνείτε, να συνεργαστώ και να προσφέρω ό,τι μπορώ όχι μόνο γι’ αυτό και για ό,τι άλλο προκύψει. Για κάθε πληροφορία και συνεργασία μπορείτε να επικοινωνείτε μαζί μου.

Με ευχάριστη διάθεση για συνεργασία

Φιλικά

Μπόμπολη Αλεξία

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

του Κώστα Σαλαγιάννη

✉ Γύρισα από το χωριό του Θωμά. Την Κυριακή του Απίστου. Δευτέρα κιόλας έπρεπε να παραδώσουμε τα κείμενα της εφημερίδας να εκδοθεί, γιατί αργήσαμε. Μ' έπιασε η μέγγενη της πίσης. «Τι γράφεις τώρα;» αναρωτήθηκα. «Πώς μαζεύεις το μυαλό σου;» Λογάριαζα κάτι να γράψω όλες τις μέρες του Πάσχα που ήμουν στο χωριό. Δεν είχα όμως μυαλό να πιάσω μολύβι. Λίγο κάτι δουλειές, λίγο τα ξενύχτια... το περισσότερο όμως τα χρώματα και οι ήχοι, οι πρωινές δροσοσταλίδες και τα σούρουπα, δε μ' άφησαν. Στο χωριό σε καθορίζει και σε δυναστεύει η φύση, που –ευτυχώς ακόμα– κυλάει σχεδόν στον ίδιο απaráλλαχτο αρχέγονο ρυθμό της.

■ Γυρνώντας στην Αθήνα μπαίνεις κατευθείαν σε άλλους ρυθμούς. Δεν υπάρχει η πολυτέλεια να σπαταλάς «χαμένο χρόνο» και «χαμένη ενέργεια». Πρέπει να γίνεις πρακτικός, αλλιώς η πόλη θα σε αποβάλλει. Όλα όμως όσα έζησες τις μέρες που προηγήθηκαν, τα κουβαλάς μέσα σου. Πρέπει να περάσει λίγος καιρός –που για μένα είναι πέντε με δέκα μέρες– για να καταλαγιάσουν οι αισθήσεις και να απορβαστεί η επιρροή τους. Μετά λαγαρίζουν τα πράγματα και αποκαθίστανται οι ισορροπίες. Ξαναγίνεσαι «Αθηναίος». Τότε είναι που αρχίζω να σχεδιάζω το επόμενο ταξίδι. Να ξαναδώ τα Τζουμέρκα.

- Πώς τα πέρασες στο χωριό το Πάσχα; Με διακόπτει το τηλεφώνημα του φίλου μου, ο οποίος δεν έγινε να έρθει φέτος στο χωριό.

- Να σου πω, ρε Θοδωρή. Φάγαμε ένα σωρό, ξενυχτήσαμε, καπνίσαμε του σκασμού, ήπιαμε τσίπουρα και κρασιά, τόσα, που χρειάζεται τώρα να κάνουμε αποτοξίνωση...

- Άσε αυτά τα φαντάζομαι. Πες μου για τα άλλα...

✉ Δεν προλάβαμε τις κουτσουπιές, είχε τελειώσει το άνθος τους και χάσαμε αυτά τα χρώματα. Αλλά είχε τόσο οργιώδες πράσινο παντού αυτή την εποχή που σε νικούσε. Του παραδινόσουν, χωρίς αντίσταση. Για τ' ανδρόνια τα 'χουμε πει τόσες φορές. Λιγότερα φέτος, αλλά το ίδιο μαγευτικά. Είδα και κάποιες κωλοφωτιές! Τις θυμάσαι τις κωλοφωτιές; Τρεις τέσσερις, ήταν όλες κι όλες, αλλά είδα!

Έβρεχε τη Μεγάλη Παρασκευή. Χιόνιζε και στα Τζουμέρκα, αλλά εμένα μου άρεσε. Αυτή η χειμωνιάτικη παρένθεση του Απρίλη μου 'κατσε καλά κείνη τη μέρα. Αλλά οι πιο φανταστικές μέρες ήταν η Πέμπτη της πρωτομαγιάς, η Παρασκευή και το Σάββατο. Έμπαινε από παντού η άνοιξη κι ανακατευόταν με το καλοκαίρι. Ω! αυτός ο πρωινός ήλιος που καθρεφτιζόταν στο Ξεροβούνι. Σου 'παίρνε την ψυχή!

Κάτι μεταμεσονύχτια, τις πρώτες και τις τελευταίες μέρες που δεν είχε πολύ κόσμο, γυρνώντας για το σπίτι ξέκοβα κι ανέβαινα το δρόμο για Ναζαίους. Εκεί σ' ένα πλάτωμα που βλέπεις τα Ρεβένια και το Κρυονέρι, άραζα το αυτοκίνητο και κάπνιζα τα δυο τελευταία τσιγάρα. Αν ακουρμαστείς, θα ξεχωρίσεις το βουητό του Αράχθου ανακατεμένο με τους άλλους ήχους της νύχτας. Εκεί, φίλε μου, μπορείς να κρυφοκουβεντιάσεις με τις ραχούλες και να συντροφέψεις τα' αστέρια...

- Γράψε και τίποτα πιο αιχμηρό, όχι μόνο τα γλυκανάλατα, με προκαλεί κλείνοντας το τηλέφωνο.

- Τι τα θέλεις και με κολάζεις, μονολογώ. Μόνο να προκαλέσω, δε θέλω. Αλλά θα σου πω κι αυτά που δεν είπαμε. Για να μη νομίζεις, ότι μόνο εξωραϊσμένες εικόνες κουβάλησα μέσα μου.

■ Πήγα φέτος το Πάσχα στη Φτέρη. Όλη αυτή η ιστορία διαδραματίζεται σε μισή ώρα. Από τις δώδεκα παρά ως τις δώδεκα και... Το ίδιο ακριβώς όπως γινόταν και πέρυσι και πρόπερι και αντιπρόπερι... Αυτοκίνητα να ψάχνουν να παρκάρουν, για να ξεπαρκάρουν σε λίγη ώρα. Και βέβαια το κατανοώ αυτό, δε γίνεται αλλιώς. Ειδικά στο χωριό μας. Αυτό που μου φέρνει αμηχανία, είναι αυτή η μισή ώρα της διεκπεραίωσης. Γιατί –για να πω την αλήθεια– διεκπεραίωση της κατάστασης είδα κι όχι βίωση του Συμβολισμού. Και δε φταίει σε τίποτα το χωριό μας. Είμαι σίγουρος ότι τα ίδια έγιναν και στη Ράμια, στη Νησίστα, στο Δίστρατο, στον Έβρο και στην Κρήτη. Κι ας μην ήμουν εκεί. Τι τα θέλεις απ' όλα είχαμε. Και μπόλικά βεγγαλικά και λαμπάδες και καμπάνες κι ασπασμούς. Τίποτα δεν έλειπε. Κι ο παπάς μας, καλά έκανε τη δουλειά του. Απλώς αλλάξαν οι εποχές. Βλέπω ότι το

οι εικόνες μιλούν...

Πολίτσα - Μάρτης του 2008

Ο ήλιος πήρε να ζεστάνει και τα πρώτα λουλούδια της άνοιξης ξεκίνησαν να φυτρώνουν. Στ' αμπέλι άνοιξαν τα πρώτα φύλλα.

Πάθος, (θείο ή ανθρώπινο) δεν έχει την πέραση που είχε παλιά. Και δεν κάνω τη σύγκριση, γιατί με ξεπρνάει μια τέτοια ανάλυση.

✉ Ομολογώ –για να είμαι έντιμος–, ότι εγώ από χρόνια διάλεξα να σκέφτομαι και να αναλύω τον κόσμο,

όχι με το χριστιανικό «προσδοκώ ανάσταση νεκρών», αλλά με το αρχαιοελληνικό επιτύμβιο της στήλης του Κεραμεικού. «Στᾶθι καὶ οἴκτιρον» (=σταμάτα και δάκρυσε, γιατί δε ζω πια). Αλλά κι αυτό το άχρωμο που γίνεται αυτές τις μέρες, ρε παιδί μου, δε μου κάθεται. Δε μπορώ να συνταχτώ μαζί του. Άλλαξαν οι εποχές, φίλε μου. Δε λέω κατ' ανάγκη ότι είναι και χειρότερα, ούτε ότι πρέπει να σκέφτονται όλοι σαν κι εμάς, που μέinaμε κολλημένοι σε ψυχαναλύσεις. Απλώς το επισημαίνω. Αν θέλεις τη συγκίνηση –και η συγκίνηση μας αφορά όλους «νηστεύσαντες και μη νηστεύσαντες»– διάβαζε την «Παιδική Πασχαλιά» και το «Λαμπριάτικο ψάλτη» του Παπαδιαμάντη.

■ Κι αν θελήσεις να σου πω μια εικόνα από κείνη τη βραδιά, θα σου πω: Εκεί που περιέφερα την αμηχανία μου ανάμεσα σε βεγγαλικά που δε με εκφράζουν και σε ασπασμούς που με κάνουν διστακτικότερο, μια σταγόνα ήρθε και έπεσε πάνω ακριβώς στο κούτελό μου. Σήκωσα τα μάτια μου και κοίταξα τα φύλλα από το πλατάνι...

Αμπελουργικά δικαιώματα

Η κατασκευή του οινοποιείου στο χωριό μας έφερε τα πρώτα θετικά μηνύματα για όλη την περιοχή. Ο νομός Άρτας δεν είχε καθόλου αμπελουργικά δικαιώματα και οποιαδήποτε καλλιέργεια αμπελιού θεωρούνταν παράνομη. Τώρα, όποιος θέλει, μπορεί να αποκτήσει αμπελουργικά δικαιώματα.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Η κατάθεση αιτήσεων λήγει στο τέλος Μαΐου. Όποιος επιθυμεί, ας επικοινωνήσει άμεσα με τον πρόεδρο του χωριού Κώστα Βασιλείου στο τηλέφωνο 2685071924 και να πάρει περισσότερες πληροφορίες.

Τις φωτογραφίες της σελίδας, μας έστειλε η Άντζυ Βασιλείου